

อดีตที่หายไป รายงานอัยการ (บ. ๖)

โชคชัย ทิฐักัจจธรรม

อัยการผู้เชี่ยวชาญพิเศษ

รายงานอัยการ (บ. ๖) เป็นบัญชีแสดงผลงานของพนักงานอัยการซึ่งจะต้องรายงานมายังสำนักงานอัยการสูงสุดทุกเดือนโดย บ. ๖ เป็นแบบพิมพ์ประเภทบัญชี คำว่า บ. ๖ เวลาเขียนจะต้องเว้นวรรคระหว่างจุดกับตัวเลข เช่นเดียวกับคำว่า ส. ๑, ส. ๒, ส. ๔, หรือ อ.ก. ๔๐ ปัจจุบัน บ. ๖ แบ่งออกเป็น ๑๒ บัญชี ได้แก่ ๑) บัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา ๒) บัญชีความอาญาชั้นฟ้องศาล ๓) บัญชีคนที่ศาลพิพากษาลงโทษ ๔) บัญชีความอาญาอุทธรณ์ ๕) บัญชีความอาญาฎีกา ๖) บัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เฉพาะคดีเปรียบเทียบ) ๗) บัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เว้นแต่คดีเปรียบเทียบ) ๘) บัญชีความอาญาไม่ปรากฏผู้กระทำความผิด ๙) บัญชีความอาญาที่พนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้องแต่อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดมีความเห็นแย้ง ๑๐) บัญชีความอาญาที่แตกต่าง ๑๑) บัญชีความแพ่งที่เป็นโจทก์หรือว่าต่างแก่ต่าง ๑๒) บัญชีแสดงวันรับราชการของข้าราชการ

บ. ๖ ไม่มีหลักฐานแน่ชัดว่าเริ่มใช้มาตั้งแต่เมื่อใด แต่จากหลักฐานต่าง ๆ เท่าที่ค้นพบพอจะสันนิษฐานได้ว่าเริ่มใช้เมื่อใด โดยข้อบังคับว่าด้วยหน้าที่อัยการหัวเมืองพุทธศักราช ๒๔๕๙ ว่าด้วยรายงานต่าง ๆ ได้กำหนดไว้ในข้อ ๓๔ ว่า “รายงานต่าง ๆ ในหน้าที่อัยการ ซึ่งจะต้องยื่นต่อกระทรวงยุติธรรมนั้นแบ่งเป็น ๓ ประเภท คือ ๑. รายงานประจำเดือน เป็นรายงานกล่าวถึงจำนวนความที่อัยการได้เข้ามาในเดือนหนึ่ง ๒. รายงานประจำปี เป็นรายงานกล่าวถึงจำนวนความซึ่งอัยการได้เข้ามาในปีหนึ่ง ๓. รายงานพิเศษ ไม่กำหนดว่าเป็นรายงานชนิดใด สุดแล้วแต่เมื่ออัยการพิจารณาเห็นว่า เรื่องไรสมควรจะรายงานให้อธิบดีกรมอัยการหรือเสนาบดีกระทรวงยุติธรรมทราบ เฉพาะเรื่องเฉพาะรายก็รายงานได้ ข้อ ๓๕ กำหนดว่า รายงานประจำเดือนประจำปี และรายงานพิเศษให้ทำตามแบบ ซึ่งกระทรวงยุติธรรมได้จัดส่งออกไปให้ทุก ๆ มณฑล” แต่ก็ไม่ปรากฏหลักฐานว่ามีการจัดส่งแบบรายงานออกไปยังมณฑลต่าง ๆ ตามที่ข้อบังคับฯ กำหนดหรือไม่และรายงานดังกล่าวคือ บ. ๖ หรือไม่และมีรูปร่างลักษณะของรายงานเป็นอย่างไร จนกระทั่งกรมอัยการได้ย้ายสังกัดจากกระทรวงยุติธรรมมายังกระทรวงมหาดไทยในปีพุทธศักราช ๒๔๖๕ กระทรวงมหาดไทยได้ออกข้อบังคับอัยการพุทธศักราช ๒๔๖๕ โดยในส่วนว่าด้วยรายงานต่าง ๆ ข้อ ๓๒ กำหนดว่า รายงานต่าง ๆ ในหน้าที่อัยการซึ่งจะต้องยื่นต่อกระทรวงมหาดไทยนั้น แบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ ๑. รายงานประจำเดือนเป็นรายงานกล่าวถึงจำนวนเหตุหรือคดีที่ฟ้องศาล และทั้งไม่ได้ฟ้องศาล ซึ่งอัยการได้จัดทำไปในเดือนหนึ่ง ๒. รายงานประจำปีเป็นรายงานกล่าวถึงจำนวนเหตุหรือคดีซึ่งอัยการได้จัดทำไปทั้งที่ฟ้องศาลและไม่ได้ฟ้องศาล ซึ่งอัยการได้จัดทำไปในปีหนึ่ง ข้อ ๓๓ รายงานประจำเดือนและประจำปีให้ทำตามแบบและคำอธิบายซึ่งกระทรวงมหาดไทยจะจัดส่งออกมาให้ ซึ่งจากข้อบังคับอัยการดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ในสมัยนั้นมีการรายงานสถิติที่พนักงานอัยการได้ฟ้องและสั่งไม่ฟ้องแล้ว และน่าจะมีแบบและคำอธิบายออกมาหลังจากคำสั่งฉบับนี้ ซึ่งอาจจะรวมถึงแบบพิมพ์ บ. ๖ ด้วย ทั้งนี้อาจยังแสดงให้เห็นว่าพนักงานอัยการยังไม่มีแบบรายงานตามที่ข้อบังคับว่าด้วยหน้าที่อัยการหัวเมืองพุทธศักราช ๒๔๕๙ ข้อ ๓๕ กำหนดไว้ก็ได้ ข้อบังคับอัยการพุทธศักราช ๒๔๖๕ ข้อ ๓๓ จึงกำหนดว่าแบบรายงานและคำอธิบายกระทรวงมหาดไทยจะได้จัดส่งออกมาให้

ต่อมาคำสั่งกรมอัยการที่ ๒/๒๔๗๗ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๔๗๗ เรื่อง ให้นำคดีที่อัยการยื่นฟ้องศาลจำเลยให้การรับสารภาพเป็นคดีที่อัยการว่าความ โดยในคำสั่งได้กล่าวถึงรายงานอัยการประจำ ๖ เดือนและประจำ พ.ศ. ๒๔๗๖ ปรากฏว่ายอดจำนวนคดีของอัยการบางจังหวัดที่ว่าความน้อยกว่าจำนวนคดี

ที่ได้ยื่นฟ้องศาล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอัยการจังหวัดไม่นับคดีที่ยื่นฟ้องศาลจำเลยให้การรับสารภาพ และโจทก์จำเลยไม่สืบพยาน เป็นคดีที่อัยการว่าความ เพราะฉะนั้น เพื่อให้การทำรายงานประจำ ๖ เดือน ประจำปีของอัยการเป็นระเบียบเดียวกันทั่ว ๆ ไป จึงให้นับคดีที่ยื่นฟ้องศาลและจำเลยให้การรับสารภาพแม้ว่าโจทก์จำเลยจะไม่ได้สืบพยานก็ดี เป็นคดีที่อัยการว่าความ และลงในช่องแบบรายงานตามที่กล่าวนี้ให้เป็นการถูกต้อง แต่คำสั่งฉบับนี้ก็ไม่มีความว่า บ. ๖ เพียงแต่เมื่อคุณลักษณะการรายงานและระยะเวลาในการรายงานน่าจะเป็นการรายงานตามแบบ บ. ๖

ถัดมาคำสั่งกรมอัยการที่ ๓๐/๒๔๗๘ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๘ เรื่อง ระเบียบการกรอกแบบพิมพ์ สารบบบัญชีและรายงานต่าง ๆ ของพนักงานอัยการ โดยคำสั่งได้กล่าวถึงแบบพิมพ์ต่าง ๆ ตั้งแต่ อ.ก. ๑ - อ.ก. ๔๕ สารบบ ส. ๑ - ส. ๙ และกล่าวถึง บ. ๖ ว่าได้เพิ่มประเภทฐานความผิดใน บ. ๖ จากเดิมซึ่งมี ๓๗ ประเภท เป็น ๔๑ ประเภท และในขณะนั้นการจัดทำ บ. ๖ จะแบ่งการจัดทำปีละ ๓ เล่ม โดยแบ่งเป็นเล่ม ๖ เดือนแรก เล่ม ๖ เดือนหลัง และเล่มประจำปีและมีรายละเอียดบัญชีต่าง ๆ ดังนี้ บัญชีคนที่ศาลพิพากษาลงโทษ บัญชีความอาญาอุทธรณ์ บัญชีความอาญาฎีกา บัญชีความอาญาที่แก้ต่างและความแพ่งที่เป็นโจทก์หรือว่าต่างแก้ต่าง บัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา บัญชีความอาญาไม่ปรากฏผู้กระทำความผิด บัญชีรายนามข้าราชการแสดงการที่ทำงานและรายวันทำการ (ข้อสังเกตแม้คำสั่งนี้จะไม่ได้กล่าวถึงบัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา และบัญชีความอาญาชั้นฟ้องศาล แต่ก็น่าจะมีบัญชีดังกล่าวอยู่ด้วย โดยดูได้จากมีสารบบ ส. ๑ สารบบความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา และ ส. ๔ สารบบฟ้องความอาญาทั้งคำสั่งดังกล่าวก็มีรายละเอียดของบัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา และบัญชีความอาญาไม่ปรากฏผู้กระทำความผิด บัญชีคนที่ศาลพิพากษาลงโทษ แสดงให้เห็นว่าต้องมีบัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมาและบัญชีความอาญาชั้นฟ้องศาลอย่างแน่นอน นอกจากนั้นคำสั่งดังกล่าวนี้ได้กล่าวถึงแบบพิมพ์ อ.ก. ๔๐ ว่าเป็นแบบพิมพ์ที่จัดทำขึ้นใหม่ แต่แบบ บ. ๖ ไม่ได้กล่าวเช่นนั้น แสดงว่า บ. ๖ มีมาก่อนคำสั่งนี้และอีกประการที่เป็นสิ่งยืนยันอย่างแน่ชัดก็คือ คำสั่งนี้ได้กล่าวถึง บ. ๖ ว่าได้เพิ่มประเภทฐานความผิดใน บ. ๖ จากเดิมซึ่งมี ๓๗ ประเภท เป็น ๔๑ ประเภทจึงสันนิษฐานว่าแบบพิมพ์ บ. ๖ อาจจะถูกกำเนิดในระหว่างปี พ.ศ. ๒๔๖๕ - ๒๔๗๗

ต่อมาคำสั่งกรมอัยการที่ ๑๐/๒๔๘๐ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๔๘๐ ได้เพิ่มประเภทคดีลงในแบบ บ. ๖ หน้า ๕ โดยกล่าวถึงว่า เนื่องจากพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๙ ให้ยกเลิกความมาตรา ๑๙ ข้อ ๓ แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พุทธศักราช ๒๔๗๘ และให้ใช้ความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๙ แทน ซึ่งความในมาตรา ๓ บัญญัติให้ พนักงานอัยการ มีอำนาจไม่เฉพาะแค่รับแก้คดีต่างเจ้าพนักงานที่ถูกฟ้องในเรื่องการที่ได้กระทำไปตามหน้าที่แต่ได้ให้อำนาจรับแก้คดีต่างราษฎรที่ถูกฟ้องในเรื่องการที่ได้ทำตามคำสั่งของเจ้าพนักงาน ซึ่งได้สั่งการโดยชอบด้วยกฎหมายหรือเข้าร่วมกับเจ้าพนักงานกระทำการในหน้าที่ราชการอีกด้วย เพราะฉะนั้น ถ้ามีคดีที่พนักงานอัยการต้องแก้ต่างราษฎรตามที่กล่าวมาข้างต้น การสำรวจของแบบ (บ. ๖) “รายงานประจำหกเดือนหรือปี” ให้เติมความลงในหน้า ๕ เป็นคดีอีกประเภทหนึ่งนับตามลำดับเป็นประเภทที่ ๖ ว่าดังนี้ “๖ เป็นทนายแก้ต่างราษฎรที่ถูกฟ้องในเรื่องการที่ได้ทำตามคำสั่งของเจ้าพนักงาน หรือเข้าร่วมกับเจ้าพนักงานกระทำการตามหน้าที่ราชการ” แต่ถ้าเป็นคดีที่แก้ต่างข้าราชการและราษฎรซึ่งต้องหาเป็นจำเลยร่วมกันก็ให้สำรวจลงในประเภท ๓

ถัดมาคำสั่งกรมอัยการที่ ๕/๒๔๘๑ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๔๘๑ ได้กล่าวถึง การทำรายงานประจำ ๖ เดือน และประจำปีที่ยื่นฟ้องจังหวัดต่าง ๆ ทำส่งไปยังกรมอัยการนั้น เฉพาะหน้า ๕ “บัญชี

ความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา”ปรากฏว่าการสำรวจจัดทำยังแตกต่างกันอยู่เป็น ๓ วิธี พร้อมกับได้แนบตัวอย่างวิธีที่ผิดจำนวนสองวิธี และวิธีที่ถูกต้องจำนวนหนึ่งวิธี เพื่อเป็นตัวอย่างให้ผู้ปฏิบัติได้สังเกตและนำไปปฏิบัติอย่างถูกต้อง และยังกำชับให้เริ่มปฏิบัติในการทำรายงาน ๖ เดือนแรกของปี พ.ศ. ๒๔๘๑ เป็นต้นไป

ต่อมาคำสั่งกรมอัยการที่ ๒๕/๒๔๘๒ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๔๘๒ ได้กล่าวถึงการแก้ไขแบบ บ. ๖ โดยในบัญชีความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมาให้แยกช่องบัญชี ให้มีช่องคำสั่ง “อย่างอื่น” ขึ้นอีกช่องหนึ่ง สำหรับกรอกคดีที่การปฏิบัติของพนักงานอัยการมิได้เกี่ยวแก่การสั่งฟ้อง หรือไม่ฟ้องเมื่อได้แยกให้มีช่อง “อย่างอื่น” ขึ้นตั้งนี้แล้ว เห็นว่าคดีที่พนักงานสอบสวนเปรียบเทียบเสร็จไป หรือคดีที่ผู้ต้องหาตายตามที่สำรวจลงในช่องมีคำสั่งไม่ฟ้อง แต่เดิมนั้นที่แท้ก็ยังหาตรงกับความเป็นจริงไม่ จึงให้สำรวจคดีเหล่านั้นและคดีนอกจากที่ได้สั่งฟ้องหรือไม่ฟ้องทั้งหลายลงในช่องคำสั่ง “อย่างอื่น” นี้ด้วย และเนื่องจากเหตุนี้ก็ต้องเพิ่มช่อง “อย่างอื่น” ลงในช่องความเห็นพนักงานสอบสวนอีกช่องหนึ่งด้วย ส่วนบัญชีความอาญาปรากฏไม่ปรากฏตัวผู้กระทำความผิดช่อง “งดการสอบสวน” และ “สอบสวนต่อไป” ให้สำรวจลงเฉพาะการสั่งงดการสอบสวนและให้สอบสวนต่อไปตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเท่านั้น นอกนั้นให้สำรวจลงในช่อง “อย่างอื่น” เช่นเดียวกัน ตามแบบตัวอย่างที่ได้ส่งมาพร้อมหนังสือนี้แล้ว โดยให้เริ่มปฏิบัติในคราวทำรายงานประจำ ๖ เดือนแรก พ.ศ. ๒๔๘๓ เป็นต้นไป ส่วนรายงานประจำ ๖ เดือนหลัง และประจำปี พ.ศ. ๒๔๘๒ นี้คงให้ปฏิบัติไปตามเดิม

ต่อมาคำสั่งกรมอัยการที่ ๗/๒๔๘๓ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๔๘๓ ได้กล่าวถึงแบบ บ. ๖ หน้า ๒ - ๓ และ ๔ ไว้ว่า “จำนวนความในหน้า ๒ ช่องฟ้องศาล ตามประเภทคดีต้องมีจำนวนและประเภทคดีตรงกับหน้า ๓ ช่องฟ้องใหม่” และสำหรับบัญชีคนที่ศาลพิพากษาลงโทษนั้นใน “ช่องรวมทั้งสิ้น จะต้องมีความตรงกับช่องจำนวนคน อัยการชนะในหน้า ๓” ทั้งนี้ก็โดยมีหลักอยู่ว่าจำนวนคดีที่ฟ้องศาลในสารบบ ส. ๔ จะต้องปรากฏการจำหน่ายฟ้องจากสารบบ ส. ๑ ซึ่งตามบัญชีหน้า ๒ ของแบบ บ. ๖ ช่องฟ้องใหม่ จะต้องเก็บจากการจำหน่ายสารบบ ส. ๑ ดังกล่าวแล้ว ส่วนในเรื่องตัวคนที่ศาลพิพากษาลงโทษนั้นก็มีหลักอยู่ว่าการฟ้องผู้ต้องหาจากสารบบ ส. ๑ เรื่อง ๑ จะต้องมีความที่ถูกต้องด้วยเสมอถึงแม้ผู้ต้องหาคนเดียวจะถูกฟ้องเป็นหลายสำนวนหรือจะเป็นกรณีใด ๆ ก็ตาม การฟ้องในลักษณะเช่นนี้จะไม่มีตัวตนเป็นรายเรื่องไม่ได้มันโดยที่คดีไม่มีตัวตนบางเรื่องซึ่งจะต้องฟ้องศาล เช่น คดีที่ฟ้องขอให้ศาลออกหมายจับเพื่อให้ส่งตัวข้ามแดนมาและคดีที่ฟ้องให้ศาลออกหมายเรียกหรือหมายจับ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งสำนวนนั้น ๆ ได้ลงรับสารบบ ส. ๒ ไว้แล้วเป็นต้น กรณีเช่นนี้ถ้าจะสำรวจลงในแบบ บ. ๖ หน้า ๒ - ๓ และ ๔ ดังกล่าวแล้ว จำนวนประเภทคดีหรือตัวคนย่อมไม่ตรงกับหลักการที่ได้วางไว้เพราะในทางประเภทคดีนั้นมิได้ปรากฏจากสารบบ ส. ๑ ในบัญชีหน้า ๒ ของแบบ บ. ๖ จึงไม่มีประเภทคดีที่กล่าวนี้ ส่วนในสารบบ ส. ๔ คงมีปรากฏอยู่ ฉะนั้น ในบัญชี บ. ๖ หน้า ๓ ช่องฟ้องใหม่จึงต้องมีจำนวนเกินกว่า “ช่องฟ้องศาล” ในบัญชี บ. ๖ หน้า ๒ และเพราะเหตุที่การฟ้องคดีเช่นนี้เป็นการฟ้องโดยไม่มีตัวตน และเป็นการฟ้องจากสารบบ ส. ๒ ซึ่งแสดงว่าไม่มีตัวผู้ต้องหา จึงเป็นธรรมดาอยู่เองที่จะปรากฏตัวคนในการฟ้องขึ้นไม่ได้ ฉะนั้น หากมีกรณีที่ต้องฟ้องศาลจากสารบบ ส. ๒ แล้วก็ให้หมายเหตุในแบบ บ. ๖ ไว้ให้ทราบและให้ถือเป็นกรณีพิเศษจากหลักที่ได้วางไว้ นอกนั้นคงให้ปฏิบัติไปตามเดิม

ถัดมาอีกเพียงไม่กี่เดือนคำสั่งกรมอัยการที่ ๑๓/๒๔๘๓ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๔๘๓ ได้กล่าวถึงการทำรายงาน ๖ เดือนหรือรายงานประจำปี พ.ศ. ๒๔๘๓ และปีต่อ ๆ ไปว่า เนื่องจากทำรายงานประจำ ๖ เดือน หรือปี แต่เดิมาเริ่มต้นเดือนเมษายนถึงเดือนกันยายนและเดือนตุลาคมถึงเดือนมีนาคม

ตามประเพณีที่เป็นอยู่แต่ก่อน บัดนี้ ได้มีพระราชบัญญัติปีประเพณี พุทธศักราช ๒๔๘๓ กำหนดปีใหม่ให้เริ่มแต่เดือนมกราคมและสิ้นสุดในเดือนธันวาคม และปีพ.ศ. ๒๔๘๓ ก็ให้สิ้นสุดลงในเดือนธันวาคมที่จะถึงนี้ ซึ่งปีพ.ศ. ๒๔๘๓ คงมีอยู่เพียง ๙ เดือนเท่านั้นจึงให้ทำรายงาน ๖ เดือนแรกของปี พ.ศ. ๒๔๘๓ เมื่อสิ้นเดือนกันยายนตามที่ปฏิบัติอยู่แต่เดิม ส่วนรายงานต่อไปนี้คงให้ทำเพียง ๓ เดือน เพียงสิ้นเดือนธันวาคมแล้วทำเป็นรายงานประจำปี พ.ศ. ๒๔๘๓ เพียงกำหนดที่กล่าวนี้ ส่วนในปี พ.ศ. ๒๔๘๔ ให้ทำรายงาน ๖ เดือนตามรูปเดิม แต่ให้เริ่มทำตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนมิถุนายนคราวหนึ่ง และเดือนกรกฎาคมถึงเดือนธันวาคมอีกคราวหนึ่งรวมเป็นเวลา ๑๒ เดือนเต็ม แต่โดยที่สถิติในทางคดีและการงานที่พนักงานอัยการปฏิบัติไปย่อมถือเอาจำนวน ๑๒ เดือนเป็นประมาณ เมื่อในปี พ.ศ. ๒๔๘๓ มีอยู่เพียง ๙ เดือนแล้ว การหาสถิติสำหรับเปรียบเทียบถึงกิจการของปีที่แล้วมาหรือปีต่อ ๆ ไป จึงอาจไกลต่อความจริงที่ควรจะเป็นได้มากอยู่ เหตุนี้นอกจากจะต้องทำรายงานตามที่กล่าวแล้ว เฉพาะในคราวนี้ให้ทำรายงาน ๓ เดือนจากเดือนมกราคมถึงสิ้นเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๔๘๔ ไว้อีกเล่มหนึ่ง เป็นพิเศษแล้วส่งไปยังกรมอัยการด้วย เพื่อถ้าประสงค์จะทราบสถิติของเวลา ๑๒ เดือน ก็จะตรวจดูรู้ได้ ส่วนสารบบบัญชีต่าง ๆ สำหรับ พ.ศ. ๒๔๘๓ ให้สิ้นสุดลงเพียงสิ้นเดือนธันวาคมพ.ศ. ๒๔๘๓ และให้เริ่มตั้งต้นใหม่แต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๘๔ ตามปีในพระราชบัญญัติปีประเพณี พุทธศักราช ๒๔๘๓ ทั้งนี้ ให้เริ่มปฏิบัติและทำรายงานในเมื่อสิ้นกำหนดเวลาที่กล่าวแล้วนั้นเป็นต้นไป

ต่อมาหนังสือกรมอัยการที่ น.ว. ๒/๒๔๙๑ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๔๙๑ ได้กล่าวถึงการทำรายงานประจำปี (บ. ๖ เล่มประจำปี) ในคดีระหว่างอธิบดีกรมอัยการพิจารณาชี้ขาดความเห็นแย้งว่าเนื่องจากอัยการจังหวัดบางจังหวัด ยังไม่เข้าใจในวิธีสำรวจจัดทำรายงานประจำปีในคดีที่พนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้องในปลายปี พ.ศ. หนึ่ง แต่ข้าหลวงประจำจังหวัดมีความเห็นแย้ง จึงส่งสำนวนไปยังอธิบดีกรมอัยการเพื่อพิจารณาชี้ขาด และต่อมาอธิบดีกรมอัยการพิจารณาชี้ขาดให้ฟ้องตามความเห็นแย้งของข้าหลวงประจำจังหวัดในปีต่อมา การสำรวจคดีเช่นนี้ใน พ.ศ. ที่พนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้องจะถือว่าเป็นคดีปล่อยไม่ฟ้องไม่ได้ เพราะเป็นคดีที่อธิบดีกรมอัยการอาจชี้ขาดให้ฟ้องได้ คดีเช่นนี้ไม่ควรถือว่าเป็นความสำเร็จไป ต้องถือว่าเป็นความค้าง เมื่ออธิบดีกรมอัยการได้ชี้ขาดประการใด จึงจำหน่ายเป็นคดีเสร็จไปใน พ.ศ. ที่ได้ทราบคำชี้ขาด

หลังจากนั้นหนังสือกรมอัยการที่ น.ว. ๖๘๕๘/๒๔๙๗ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๔๙๗ เรื่อง ระเบียบการกรอกรายการความแพ่งได้กล่าวถึง บ. ๖ ว่า “อนึ่ง ในการทำสำรวจลงในรายงานประจำ ๖ เดือนหรือประจำปี โดยที่ในรายงาน บ. ๖ มิได้มีบัญชีความแพ่งไว้โดยเฉพาะ จึงให้ลงสำรวจรวมไปกับ “บัญชีความอาญาที่แตกต่างและความแพ่งที่เป็นโจทก์หรือว่าต่างแตกต่าง” ไปตามเดิม แต่เพื่อให้ทราบจำนวนคดีอาญาซึ่งพนักงานอัยการแตกต่างเจ้าพนักงานหรือแตกต่างราษฎรที่ทำตามคำสั่งหรือเข้าร่วมกับเจ้าพนักงานให้หมายเหตุท้ายบัญชีว่าเป็นคดีอาญาดังกล่าวประเภทละเท่าใด”

ครั้นต่อมา กรมอัยการได้มีหนังสือที่ น.ว. ๑๓๕๗๑/๒๔๙๗ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๔๙๗ แจ้งไปยังอัยการจังหวัด และผู้อำนวยการกองคดี ความว่า ท่านนายกรัชมุนตรีมีความประสงค์ใคร่จะทราบผลการปกครองของรัฐบาลว่าเป็นไปประการใดประชาชนมีภาวะความเป็นอยู่ประการใด โดยจะพิจารณาจากสถิติคดีที่ขึ้นสู่ศาลยุติธรรมสถิติของกรมตำรวจและสถิติคดีที่ฟ้องร้องของกรมอัยการ จึงให้กระทรวงมหาดไทยรายงานเสนอเป็นประจำปีเดือนว่าทุกเดือนกรมตำรวจและกรมอัยการมีคดีอะไรบ้าง (ที่พอแยกประเภทได้) จำนวนเท่าใด และเปรียบเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่แล้วด้วย กรมอัยการ

จึงแจ้งมาให้จัดทำบัญชีความอาญาที่ได้ฟ้องศาลแต่ละเดือน โดยแยกประเภทเป็น ๔๑ รายการตามประเภทคดี ในแบบรายงานพนักงานอัยการ (บ. ๖) หน้า ๓ ระบุจำนวนเรื่องและจำนวนคน เปรียบเทียบกับเดือนเดียวกัน ของปีที่แล้ว และให้ส่งถึงกรมอัยการภายในวันที่ ๑๐ ของเดือน ทั้งนี้ ตั้งแต่เดือนตุลาคมนี้เป็นต้นไป เพื่อกรมอัยการจะได้รวบรวมเสนอนายกรัฐมนตรีต่อไป

ถัดมาหนังสือกรมอัยการที่ น.ว. ๕๑/๒๔๔๘ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๔๔๘ เรื่อง การใช้แบบพิมพ์ สารบบบัญชีและรายงานต่าง ๆ ได้กล่าวถึง บ. ๖ ไว้หลายประการ กล่าวคือ ประการที่ ๑ ให้อัยการจังหวัดทำ รายงานพนักงานอัยการทุก ๖ เดือนและปี คือ ก. รายงานประจำ ๖ เดือนแรก ตั้งแต่เดือนมกราคม ถึง เดือนมิถุนายน ข. รายงานประจำ ๖ เดือนหลัง ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ถึง เดือน ธันวาคม ค. รายงานประจำปี ตั้งแต่เดือนมกราคม ถึง เดือนธันวาคม (คือรวมรายงานประจำ ๖ เดือนแรก และ ๖ เดือนหลังเข้าด้วยกัน เว้นแต่ช่องค้างมาและค้างไปที่ต่อกันตอนกลางปีไม่ต้องแสดง) ประการที่ ๒ ให้อัยการจังหวัดทำ รายงานพนักงานอัยการดังกล่าว ๓ ชุด เก็บไว้ที่จังหวัด ๑ ชุด เสนอผู้อำนวยการอัยการภาค ๒ ชุด ภายใน ๑ เดือนนับแต่วันสุดท้ายที่จะต้องทำ คือ ภายในเดือนกรกฎาคม หรือ มกราคม แล้วแต่กรณี ประการที่ ๓ ให้อำนวยการอัยการภาครวบรวมสถิติคดีตามรายงานที่ได้รับนั้น ทำเป็นรายงานประจำ ๖ เดือนแรก ๖ เดือนหลัง และรายงานประจำปี แล้วแต่กรณี รวมเป็นรายงานของแต่ละภาค ๒ ชุด เสนอกรม ๑ ชุด พร้อมด้วยรายงานของแต่ละจังหวัด ๑ ชุดด้วย ภายใน ๑ เดือน นับแต่วันที่ได้รับรายงานของทุกจังหวัดแล้ว ประการที่ ๔ บัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา และบัญชีความอาญาชั้นฟ้องศาลช่อง “ประเภทคดี” ได้เพิ่มเติมคดีขึ้นอีก ๖ ประเภท รวมเป็น ๔๗ ประเภทและแก้ไขลำดับเลขประจำประเภทคดีใหม่ ดังต่อไปนี้ คือ

๑ - ๔๐ คงเดิม (แก้ไขเฉพาะถ้อยคำ)

๔๑ พระราชบัญญัติป่าไม้

๔๒ พระราชบัญญัติการประมง

๔๓ พระราชบัญญัติศุลกากร

๔๔ ประมวลรัษฎากร

๔๕ กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

๔๖ พระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว

๔๗ ความผิดอื่น

ประการที่ ๕ บัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมาได้แยกออกเป็น ๒ ประเภท คือ คดีธรรมดาและคดีเปรียบเทียบ ประการที่ ๖ เพิ่มบัญชีความอาญาที่พนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้อง แต่อธิบดี กรมตำรวจหรือผู้ว่าราชการจังหวัดมีความเห็นแย้งขึ้นอีก ๑ บัญชี ประการที่ ๗ แยกบัญชีความอาญาที่แตกต่าง และความแพ่งที่เป็นโจทก์ หรือว่าต่างแตกต่างออกเป็น ๒ บัญชี คือ ก. บัญชีความอาญาที่แตกต่าง ข. บัญชีความ แพ่งที่เป็นโจทก์หรือว่าต่างแตกต่าง ประการที่ ๘ บัญชีรายชื่อข้าราชการแสดงการที่ทำความและราชการ ได้แยก ออกเป็น ๒ บัญชี คือ ก. บัญชีแสดงการที่ทำความของพนักงานอัยการ ข. บัญชีแสดงวันรับราชการของข้าราชการ ฯลฯ

ครั้นต่อมาหนังสือกรมอัยการที่ น.ว. ๓๖/๒๔๔๙ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๔๔๙ ได้กล่าวถึง การจัดทำ บ. ๖ เล่มประจำปี พ.ศ. ๒๔๔๘ ของพนักงานอัยการต่าง ๆ แล้ว ปรากฏว่ามีบางจังหวัดและ บางภาคทำยังไม่ถูกต้องโดยสำรวจคลาดเคลื่อนบ้าง เข้าใจระเบียบผิดบ้าง และบางเรื่องก็ยังไม่มีการระบุชัดแจ้ง กรมอัยการจึงขอชักชวนความเข้าใจในการทำ บ. ๖ เล่มประจำปีหลายประการ เช่น

๑. ในกรณีที่รับสำนวนเรื่องเดียวแต่แยกฟ้องเป็นหลายเรื่อง เมื่อจะยื่นฟ้องเรื่องที่แยกไปให้ลงรับเรื่องในสารบบความอาญา (ส. ๑) เพิ่มขึ้นเท่าจำนวนที่ฟ้องแล้วหมายความว่าเหตุความเกี่ยวโยงกันไว้ให้ทราบ ว่าแยกมาจากเรื่องใด ส่วนสารบบฟ้อง (ส. ๔) ก็ลงฟ้องเท่าที่ฟ้องจริง

๒. ในกรณีที่รับสำนวนหลายเรื่อง แต่รวมฟ้องเป็นเรื่องเดียวกัน เมื่อจำหน่ายสารบบรับความอาญา (ส. ๑) ว่าฟ้องกี่เรื่อง ก็ต้องลงสารบบฟ้อง (ส. ๔) เท่านั้นเรื่องให้ตรงกันแล้วหมายความว่าเหตุความเกี่ยวโยงกันไว้ให้ทราบว่าฟ้องรวมกับเรื่องใด

๓. บัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา ช่อง “ความเห็นพนักงานสอบสวน” รวมทุกรายการจะต้องเท่ากับช่อง “รับใหม่” ไม่ใช่เท่ากับช่อง “รวม” เพราะช่อง “ค้างมา” นั้นได้สำรวจความเห็นลงไว้แต่ปีก่อนแล้ว

๔. การสำรวจคดีเปรียบเทียบลงในบัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมาต้องสำรวจลงในช่อง “อย่างอื่น” การสำรวจลงในช่อง “ไม่ฟ้อง” หรือ ช่อง “ฟ้อง” เช่นที่บางจังหวัดปฏิบัติกันนั้นยังไม่ถูกต้อง

๕. การตรวจสำนวนของพนักงานอัยการ ตามบัญชีรายชื่อข้าราชการแสดงการที่ทำและรายการบางจังหวัดไม่สัมพันธ์กับบัญชีอื่น ๆ การตรวจสำนวนนี้ถ้าสำรวจให้ถูกต้องจะต้องสัมพันธ์กันดังนี้

ก. การตรวจสำนวนปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมาของพนักงานอัยการแต่ละคน (เฉพาะอย่างยิ่งอัยการผู้เป็นหัวหน้า) ต้องไม่เกินจำนวนในช่อง “รวมเสร็จไป” ของบัญชีความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา เพราะแม้จะตรวจทุกเรื่องก็จะเกินจำนวนที่เสร็จไปไม่ได้ นอกจากนั้นการตรวจสำนวนของพนักงานอัยการรวมกัน ก็ต้องได้ไม่ต่ำกว่าจำนวนที่เสร็จไปนี้ เพราะคดีที่เสร็จไปทุกคดีก็ต้องมีผู้ตรวจสำนวน

ข. การตรวจสำนวนปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมาของพนักงานอัยการแต่ละคนต้องไม่เกินจำนวนในช่อง “รวมเสร็จไป” และของพนักงานอัยการทุกคนรวมกันต้องไม่ต่ำกว่าจำนวนในช่อง “รวมเสร็จไป” ของบัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา โดยเหตุผลเช่นเดียวกับข้อ ก.

ค. การตรวจสำนวนไม่ปรากฏผู้กระทำความผิดของพนักงานอัยการแต่ละคนต้องไม่เกินจำนวนในช่อง “รวมเสร็จไป” และของพนักงานอัยการทุกคนรวมกันต้องไม่ต่ำกว่าจำนวนช่อง “รวมเสร็จไป” ของบัญชีความอาญาไม่ปรากฏผู้กระทำความผิด โดยเหตุผลเช่นเดียวกับข้อ ก. ฯลฯ

ถัดมา หนังสือกรมอัยการที่ นว. ๓/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๐๐ ได้กล่าวว่าเนื่องจากประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๐ ได้บัญญัติความผิดและโทษตลอดจนลำดับมาตราเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม กรมอัยการจึงดำริที่จะแก้ไขแบบ บ. ๖ (รายงานประจำ ๖ เดือน หรือปี) เสียใหม่ เฉพาะอย่างยิ่งช่องประเภทคดี ในบัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา และบัญชีความอาญาชั้นฟ้องศาล โดยเรียงลำดับประเภทคดีตามประมวลกฎหมายอาญาจำนวน ๔๗ ลำดับและยังกล่าวถึงการกรอรายการช่อง “เลขหมายประเภทคดี” ในสารบบ ส. ๑ และ ส. ๔ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๐ เป็นต้นไปนั้น จะเป็นหลักในการกรอรายการในแบบ บ. ๖ ซึ่งดำริจะแก้ไขดังกล่าว ในขั้นนี้ให้ปฏิบัติการกรอรายการในช่อง “เลขหมายประเภทคดี” ในสารบบ ส. ๑ และ ส. ๔ โดยให้กรอเลขหมายให้ตรงกับที่จะได้แก้ไขใหม่นี้ไปพลางก่อน ส่วนที่ได้ลงเลขหมายประเภทคดีไว้ก่อนแล้วก็ให้แก้ไขเสียให้ถูกต้องด้วย ส่วนคดีที่ฟ้องหรือที่ศาลลงโทษตามกฎหมายลักษณะอาญาใน พ.ศ. ๒๕๐๐ และต่อ ๆ ไป การกรอเลขหมายประเภทคดีก็ให้กรอเลขหมายประเภทคดีตามที่แยกไว้ใหม่โดยอนุโลมเปรียบเทียบ

ในหนังสือเวียนฉบับนี้ ส่วนการแก้ไขอื่น ๆ จะได้แจ้งมาให้ทราบภายหลัง และโดยที่การดัดแก้ไขดังกล่าวจะถึงกำหนดทำรายการ ๖ เดือนแรกย่อมจะยังมีเวลาพอที่จะปรับปรุงรายการในแบบ บ. ๖ ทั้งในช่องประเภทคดีและรายการในบัญชีอื่น ๆ เช่น ในบัญชีคนที่ศาลพิพากษาลงโทษ ได้มีผู้เสนอควรตัดช่อง “อาชีพ” โดยเห็นว่าเป็นการยุ่งยากและไม่แน่นอนในการสำรวจ เป็นต้น ดังนี้ จึงใคร่ขอให้พิจารณารายการในบัญชีแบบ บ. ๖ โดยตลอดว่า มีบัญชีใดหรือรายการใดที่ควรตัดออกหรือควรเพิ่มเติมด้วยเหตุผลประการใดแล้วแจ้งให้กรมอัยการทราบภายในเวลาอันสมควร

หลังจากนั้นอีกไม่กี่เดือนหนังสือกรมอัยการที่ น.ว. ๑๓/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๐๐ ได้กล่าวถึงหนังสือกรมอัยการที่ น.ว. ๓/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๐๐ ซึ่งได้แจ้งวิธีการการกรอกสารบบ ส. ๑ และ ส. ๔ อนุโลมตามแบบ บ. ๖ ซึ่งจะแก้ไขเลขหมายประเภทคดีใหม่ให้ตรงกับประมวลกฎหมายอาญา แต่ปรากฏว่าการเทียบเลขหมายประเภทคดีเดิมกับเลขหมายประเภทคดีใหม่บางเลขหมายยังคลาดเคลื่อนอยู่ จึงให้แก้การเทียบเลขหมายประเภทคดีบางประเภทตามที่ระบุไว้ในหนังสือเวียนฉบับนี้ นอกจากนั้นกรมอัยการขอซ้อมความเข้าใจด้วยว่า ความมุ่งหมายที่ได้เทียบเลขหมายประเภทคดีไว้ ก็เพื่อให้ใช้ในกรณีที่โจทก์ฟ้องหรือศาลลงโทษจำเลยตามกฎหมายลักษณะอาญาแต่อย่างเดียว เพื่อให้ลงในประเภทคดีที่จะแก้ไขใหม่ได้ด้วย หากมีกรณีที่โจทก์ฟ้องหรือศาลลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญาโดยเป็นคุณแก่จำเลยแม้จะอ้างกฎหมายลักษณะอาญาด้วยก็ตาม การลงประเภทคดีก็ย่อมลงตามประมวลกฎหมายอาญาโดยไม่ต้องคำนึงถึงการเทียบประเภทคดี

ถัดมาหนังสือกรมอัยการที่ น.ว. ๓๗/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๐๐ ได้กล่าวถึงหนังสือที่ น.ว. ๓/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๐๐ ที่กรมอัยการต้องการจะแก้ไขช่องประเภทคดีในแบบ บ. ๖ เสียใหม่นั้น กรมอัยการได้แก้ไขช่องประเภทคดีในแบบ บ. ๖ และได้จัดพิมพ์ขึ้นใหม่เสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงได้จัดส่งมาเพื่อใช้ในราชการแทนแบบเก่าต่อไป

ต่อมาเนื่องจากได้มีประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๖ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๐๑ ให้บรรดาคดีที่มีข้อหาในความผิดบางประเภทที่เกิดขึ้นในหรือหลังวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๐๑ เวลา ๐๖.๐๐ น. อยู่ในอำนาจศาลทหาร และให้พนักงานอัยการเป็นอัยการทหารด้วย กรมอัยการจึงมีหนังสือด่วนมากที่ น.ว. ๒๘/๒๕๐๑ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๐๑ เรื่องชี้แจงวิธีปฏิบัติการของพนักงานอัยการที่ได้รับแต่งตั้งเป็นอัยการทหาร โดยหนังสือดังกล่าวได้แจ้งว่า กระทรวงกลาโหมได้มีหนังสือที่ ๒๑๘๑๔/๒๕๐๑ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๐๑ ถึงกระทรวงมหาดไทยชี้แจงวิธีปฏิบัติของพนักงานอัยการที่ได้รับแต่งตั้งเป็นอัยการทหาร เช่น สารบบบัญชีความทุกอย่างของพนักงานอัยการ ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นอัยการทหารนั้น ให้แยกไว้เป็นส่วนหนึ่งต่างหาก ให้พนักงานอัยการที่ทำหน้าที่อัยการทหาร ท่างบคดี (บ. ๖) ตามแบบของพนักงานอัยการส่งไปยังกระทรวงกลาโหมทุก ๆ ๖ เดือน นับแต่วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๐๑ เป็นต้นไป

หลังจากนั้นกรมอัยการได้มีหนังสือที่ น.ว. ๓๔/๒๕๐๑ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๐๑ เรื่องอำนาจหน้าที่อัยการทหาร โดยได้กล่าวถึงว่า (ผู้เขียนขอกล่าวเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับ บ. ๖) ตามหนังสือด่วนมากที่ น.ว. ๒๘/๒๕๐๑ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๐๑ อาจมีปัญหาในทางปฏิบัติ จึงแจ้งมาให้ทราบเพื่อถือปฏิบัติว่า ตามหนังสือดังกล่าวที่ให้ท่างบคดีส่งทุก ๆ ๖ เดือน นับแต่วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๐๑ เป็นต้นไป หมายถึง ให้ท่างบคดีเป็นครั้งแรกเมื่อสิ้นวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๐๒ ซึ่งเป็นวันครบ ๖ เดือน นับแต่วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๐๑ เป็นต้นไป แล้วท่างบคดีต่อไปทุก ๆ ระยะเวลา ๖ เดือน

ถัดมาอีกไม่กี่วัน กรมอัยการได้มีหนังสือที่ น.ว. ๓๕/๒๕๐๑ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๐๑ เรื่องการทำงานบกติ โดยได้กล่าวถึงว่า ตามที่กรมอัยการได้แจ้งให้พนักงานอัยการที่ได้รับแต่งตั้งเป็นอัยการทหาร ทำงานคดีตามแบบของพนักงานอัยการส่งไปยังกระทรวงกลาโหมทุก ๆ ๖ เดือน นั้น กรมอัยการขอให้คัดสำเนาคดีที่ทำส่งกระทรวงกลาโหมนั้น ให้กรมอัยการด้วย ๑ ฉบับ

ต่อมาผู้อำนวยการเขต ๒ ได้มีหนังสือหารือมายังกรมอัยการเกี่ยวกับการทำงานบกติที่อยู่ในอำนาจศาลทหารและอื่น ๆ อีกหลายประการ (ผู้เขียนขอกล่าวเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับ บ. ๖) เช่น การทำงานบกติที่ขึ้นศาลทหารส่งกระทรวงกลาโหมทุก ๆ ๖ เดือน นั้น อัยการจังหวัดจะต้องส่งสำเนาให้ผู้อำนวยการอัยการเขตและกรมอัยการทราบด้วยหรือไม่ รายงานประจำ ๖ เดือน และรายงานประจำปี จะต้องสำรวจแสดงยอดคดีที่ขึ้นศาลทหารไว้ต่างหาก หรือรวมกันทั้งคดีที่ขึ้นศาลทหารและศาลพลเรือน หรือสำรวจเฉพาะคดีที่ขึ้นศาลพลเรือนเท่านั้น ซึ่งกรมอัยการได้มีหนังสือที่ ๕๑๗๑/๒๕๐๑ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๐๑ ตอบข้อหารือว่า การทำงานบกติที่ขึ้นศาลทหารส่งกระทรวงกลาโหมนั้น กรมอัยการได้มีหนังสือที่ น.ว. ๓๕/๒๕๐๑ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๐๑ ถึงอัยการจังหวัดทุกจังหวัด ผู้อำนวยการอัยการเขตทุกเขต และผู้อำนวยการกองคดี วางระเบียบให้ถือปฏิบัติแล้วให้คัดสำเนาบกติที่ทำส่งกระทรวงกลาโหม ให้กรมอัยการด้วย ๑ ชุด สำหรับผู้อำนวยการอัยการเขต อัยการจังหวัด ไม่ต้องส่งสำเนาให้ เพราะผู้อำนวยการอัยการเขตมีโอกาสรอบสัณติคดีจากรายงานประจำ ๖ เดือน และรายงานประจำปีอยู่แล้ว ส่วนรายงานประจำ ๖ เดือนแรก ๖ เดือนหลัง และรายงานประจำปี (หมายถึงรายงาน บ. ๖ ทั้งปี) ให้สำรวจจำนวนและประเภทคดีรวมกันทั้งในสารบบศาลทหารและศาลพลเรือน เพราะคดีที่ขึ้นศาลทหารทางกรมมีโอกาสรอบได้จากรายงานงบคดีซึ่งพนักงานทำส่งกระทรวงกลาโหมทุกกระยะ ๖ เดือน อยู่แล้ว

ถัดมากรมอัยการมีหนังสือที่ น.ว. ๓๖/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๐๓ เรื่องบัญชีสถิติเปรียบเทียบความอาญา โดยอ้างถึงหนังสือกรมอัยการ ที่ น.ว. ๑๓๕๗๑/๒๔๙๗ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๔๙๗ ที่วางระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีสถิติความอาญา โดยให้อัยการจังหวัดทุกจังหวัด และอัยการพิเศษฝ่ายคดีจัดทำบัญชีเปรียบเทียบสถิติความอาญาที่ได้ฟ้องศาลแต่ละเดือน เปรียบเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่แล้ว ส่งถึงกรมอัยการภายในวันที่ ๑๐ ของเดือน เพื่อรวบรวมเสนอนายกรัฐมนตรีต่อไป แต่ปรากฏว่าอัยการจังหวัดบางจังหวัดส่งบัญชีเปรียบเทียบสถิติความอาญาถึงกรมอัยการล่าช้าเกินสมควร เป็นเหตุให้การรวบรวมสถิติคดีเสนอนายกรัฐมนตรีล่าช้า อาจเสียหายแก่ราชการได้ นอกจากนี้ การกรอกแบบพิมพ์บัญชีเปรียบเทียบสถิติความอาญาที่ปฏิบัติไม่เหมือนกัน บางจังหวัดกรอกสถิติคดีของปีที่แล้วไว้ในช่องที่ ๑ บางจังหวัดกรอกไว้ในช่องที่ ๒ บางจังหวัดไม่กรอกในช่องเพิ่ม – ลดเลย โดยทิ้งว่างไว้ เป็นเหตุให้ยากแก่การตรวจสอบ อาจทำให้สถิติคดีคลาดเคลื่อนได้ กรมอัยการจึงขอกำชับให้ท่านปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีเปรียบเทียบสถิติความอาญาตามนัยหนังสือกรมอัยการดังกล่าวแล้วโดยเคร่งครัด หากเดือนใดไม่อาจส่งได้ทันภายในเวลากำหนดก็ให้ชี้แจงเหตุผลที่ส่งล่าช้าแนบไปพร้อมกับบัญชีเปรียบเทียบสถิติความอาญาด้วยทุกครั้ง ส่วนการกรอกแบบพิมพ์บัญชีเปรียบเทียบสถิติความอาญานั้น ขอให้กรอกสถิติคดีของปีที่แล้วไว้ในช่องที่ ๑ กรอกสถิติคดีของปีปัจจุบันไว้ในช่องที่ ๒ และให้กรอกช่องเพิ่ม – ลดเสียด้วยทุกครั้ง อย่าทิ้งว่างไว้

ต่อมากรมอัยการได้มีหนังสือที่ น.ว. ๓๘/๒๕๐๔ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๐๔ โดยกล่าวถึงว่า จากการตรวจสอบรายงานอัยการที่ส่งไปยังกรมอัยการ ปรากฏว่ารายงานอัยการ (แบบ บ. ๖) ในรายการที่ ๑๓ บัญชีแสดงวันรับราชการของข้าราชการในช่อง วัน เดือน ปี ที่รับตำแหน่ง กับช่องวัน เดือน ปี ที่พ้นตำแหน่ง (ถ้ามี) บางแห่งได้เว้นว่างไว้ทั้ง ๒ ช่อง มิได้กรอกรายการอย่างใดเลย บางแห่งกรอกรายการ

แต่เพียง วัน เดือน ปี ที่รับตำแหน่ง ส่วนช่อง วัน เดือน ปี ที่พ้นตำแหน่ง (ถ้ามี) เมื่อยังไม่มี การเปลี่ยนแปลง ได้เว้นว่างไว้ โดยมีได้ทำเครื่องหมายขีด (-) เพื่อแสดงว่ามีได้มีการเปลี่ยนแปลง และในบางรายก็ลงวันรับ ตำแหน่งแตกต่างกันเช่น ตำแหน่งอัยการจังหวัด ลงเป็นวันเริ่มรับราชการในกรมอัยการบ้าง วันที่ได้รับตำแหน่งเป็นอัยการจังหวัดเอกบ้าง ลงไว้คลาดเคลื่อนไม่ตรงกับวันที่รับตำแหน่งใด ๆ บ้าง ฉะนั้น เพื่อให้เป็นระเบียบเดียวกัน จึงขออธิบายในการกรอกแบบพิมพ์นี้ว่า ในช่อง วัน เดือน ปี ที่รับตำแหน่ง ให้หมายถึงวันที่รับตำแหน่งในจังหวัดนั้นตั้งแต่เมื่อใด ไม่ใช่ตั้งแต่วันเริ่มรับราชการ หรือวันที่รับตำแหน่ง เดียวกันนี้ในจังหวัดอื่น เช่น นาย ก. อัยการจังหวัดปัตตานี ให้ถือตั้งแต่วันที่ นาย ก. มาดำรงตำแหน่ง อัยการจังหวัดปัตตานี ไม่ใช่ตั้งแต่วันที่เริ่มเป็นอัยการจังหวัดครั้งแรกที่จังหวัดอื่นมาแล้ว หรือไม่ใช้ตั้งแต่วันที่ นาย ก. ได้เลื่อนเป็นอัยการจังหวัดเอกที่จังหวัดปัตตานี เป็นต้น หรือนาย ข. เสมียนพนักงาน ให้ลงวัน เดือน ปี ที่รับตำแหน่งในจังหวัดนั้น ไม่ใช่ตั้งแต่วันที่รับราชการในจังหวัดอื่น หรือต่อมานาย ข. จะได้รับแต่งตั้งให้ดำรง ตำแหน่งประจำแผนกซึ่งยังเป็นข้าราชการชั้นจัตวาก็ให้ลงวันที่ดำรงตำแหน่งประจำแผนก และถึงแม้ต่อมา จะได้เลื่อนเป็นชั้นตรีก็ยังคงถือวันที่ดำรงตำแหน่งประจำแผนกเดิม เพราะตำแหน่งไม่เปลี่ยนแปลง ดังนี้ เป็นต้นอีกประการ การรับตำแหน่งใหม่ก็ดี การพ้นจากตำแหน่งไปก็ดี ถ้ามีการเปลี่ยนแปลง ในระยะเวลาที่ทำรายงาน ๖ เดือน หรือปี ก็ให้ระบุข้อความตลอดจนแสดงเลขที่คำสั่ง วัน เดือน ปี ในคำสั่ง ไว้ในหมายเหตุ ซึ่งโดยปกติได้หมายเหตุไว้ในท้ายบัญชีนั้นเองดังที่เคยปฏิบัติ ทั้งนี้ เพื่อสะดวกในการตรวจสอบ เช่นนาย ก. อัยการจังหวัดปัตตานี เดิมดำรงตำแหน่งอัยการจังหวัดยะลา ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการ จังหวัดปัตตานีตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่.....ลงวันที่.....หรือนาย ข. เสมียนพนักงานจังหวัดปัตตานี ได้รับคำสั่งแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประจำแผนกที่ทำการอัยการจังหวัดปัตตานี ตามคำสั่งกรมอัยการที่..... ลงวันที่.....ให้บรรจุและแต่งตั้งเมื่อ.....หรือโอนมาจาก.....เมื่อ.....ตามคำสั่งลงวันที่.....ดังนี้ เป็นต้นหนึ่ง ในช่องวันเปิดทำการ.....วัน มา ลาป่วย ขาดไปราชการ ซึ่งรวมเรียกว่ารายวัน ทำการของข้าราชการ ปรากฏว่า ยังมีลงไว้คลาดเคลื่อนจากที่กรมอัยการได้เคยแนะนำให้ปฏิบัติไว้ตามหนังสือ ที่ น.ว. ๓๖/๒๔๙๙ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๔๙๙ อันเป็นเหตุให้ต้องทบทวนสอบถามกันอยู่ ต่อไปขอให้ ปฏิบัติตามคำแนะนำนั้นโดยเคร่งครัด

ถัดมาเนื่องจากสำเนาบบคตีสาลทหารที่ส่งไปยังกรมอัยการปรากฏว่า บางแห่งยังปฏิบัติ คลาดเคลื่อนไม่ตรงตามคำแนะนำที่ได้วางระเบียบไว้บ้าง ทำให้เกินไปบ้าง ส่งล่าช้าไปบ้าง กรมอัยการจึงมีหนังสือ ที่ น.ว. ๔๘/๒๕๐๔ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๐๔ เรื่อง การทำบบคตีสาลทหาร แนะนำการปฏิบัติและซักซ้อม ความเข้าใจเพื่อให้ถือปฏิบัติเป็นระเบียบเดียวกัน เช่น ระยะเวลาในการส่งรายงานประจำ ๖ เดือน ครั้งแรกส่ง เมื่อใด ครั้งต่อ ๆ ไป ส่งเมื่อใด งบปีศาลทหารกรมอัยการมิได้สั่งให้จัดทำ แต่ปรากฏว่ามีหลายแห่งได้จัดทำ ส่งไปด้วย ดังนั้น ต่อไปไม่ต้องจัดทำบบคตีสาลทหาร คงทำแต่งบบคตีสาลทหารทุกๆ ระยะเวลา ๖ เดือน การทำบบคตีสั่งกระทรวงกลาโหม ปรากฏว่าบางแห่งได้รายงานถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม บางแห่ง ถึงปลัดกระทรวงกลาโหม บางแห่งถึงเจ้ากรมพระธรรมนูญ ต่อไปขอให้รายงานถึง ปลัดกระทรวงกลาโหม จะได้เป็นระเบียบเดียวกัน การทำบบคตีสั่งควรรับจัดทำส่งภายในระยะเวลาอันสมควร และส่งสำเนาให้ กรมอัยการตามระเบียบที่วางไว้ ส่วนการส่งสำเนาบบคตีสาลทหาร ควรเป็นสำเนาจริง ๆ ไม่ใช่ทำเป็นฉบับ รายงานกรมอัยการ ฉบับสำเนาควรมีข้อความว่า (สำเนา) ให้ปรากฏไว้ในตอนบนของหนังสือเหนือตราครุฑ และมีข้อความรับรองถูกต้องไว้ในตอนล่างของหนังสือ โดยอัยการจังหวัดลงนามรับรองสำเนาถูกต้อง ทั้งนี้ เพื่อจะได้ช่วยกันระมัดระวังในการตรวจทานกับต้นฉบับ

ต่อมากรมอัยการได้มีหนังสือที่ น.ว. ๒๓/๒๕๐๖ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๐๖ หนังสือฉบับนี้ ได้กล่าวถึงว่า เนื่องจากมีที่ทำการแห่งหนึ่งรายงานขอแก้รายงานอัยการ แบบ บ. ๖ ในรายการที่ ๓ บัญชีคนที่ ศาลพิพากษาลงโทษว่า ที่สำรวจคนที่ต้องคำพิพากษาให้รอกการกำหนดโทษที่ลงไว้ในช่อง “รอกการลงอาญา” นั้น คลาดเคลื่อนไป ขอแก้ไปลงไว้ในช่อง “ลงโทษอย่างอื่น” ซึ่งกรมอัยการพิจารณาเห็นว่า ข้อความในรายงานอัยการ แบบ บ. ๖ ที่ระบุให้กรอกรายละเอียดลงไว้ได้เขียนขึ้นตามนัยข้อความในกฎหมายลักษณะอาญาที่ใช้ อยู่ในขณะนั้น จึงมีช่อง “รอกการลงอาญา” อยู่ด้วย แต่ครั้งเมื่อใช้ประมวลกฎหมายอาญาแล้ว คำว่า รอกการลงอาญา ไม่มี โดยมีมาตรา ๕๖, ๕๗ และ ๕๘ ใช้คำว่า รอกการกำหนดโทษไว้ กับ กำหนดโทษแต่รอกการลงโทษไว้แทน ซึ่งกรมอัยการได้แจ้งการเปรียบเทียบประมวลกฎหมายอาญากับกฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. ๑๒๗ ให้ทราบ ไว้แล้วตามหนังสือกรมอัยการ ที่ น.ว. ๑๐/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๐ ดังนี้ การสำรวจคนที่ ต้องคำพิพากษาให้รอกการกำหนดโทษไว้หรือรอกการลงโทษไว้ จึงควรนำไปลงไว้ในช่อง “รอกการลงอาญา” เดิม โดยเขียนข้อความแก้ไขแบบพิมพ์ในแบบ บ. ๖ นั้นเสีย จาก “รอกการลงอาญา” เป็น “รอกการกำหนดโทษ” หรือ “รอกการลงโทษ” และกรมอัยการจะแก้ไขแบบพิมพ์ในโอกาสที่จะจัดพิมพ์ แบบ บ. ๖ ขึ้นใหม่ ต่อไป ส่วนแบบพิมพ์ แบบ บ. ๖ ที่มีอยู่เดิมให้จัดการแก้ไขเสียด้วย

ถัดมาหลังจากที่กรมอัยการได้มีหนังสือที่ น.ว. ๔๘/๒๕๐๔ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๐๔ แนะนำการปฏิบัติและซักซ้อมความเข้าใจแล้ว แต่ก็ยังมีบางแห่งยังปฏิบัติคลาดเคลื่อนไม่ตรงตามวิธีการ ที่วางไว้คือ ทำเกินไปบ้าง ส่งล่าช้าบ้าง และการจัดส่งก็ไม่ถูกต้องบ้าง กรมอัยการจึงมีหนังสือที่ มท ๑๐๐๔/ว ๑๑๗ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๐๗ ซักซ้อมความเข้าใจอีกครั้งหนึ่ง โดยหนังสือดังกล่าวมีเนื้อความ ในทำนองเดียวกับหนังสือที่ น.ว. ๔๘/๒๕๐๔ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๐๔

ต่อมาเนื่องจากมีอัยการจังหวัดหลายแห่งทำงบบคดีศาลทหารไม่ถูกต้องตามระเบียบและ คำสั่งของกรมอัยการที่วางไว้ กรมอัยการจึงออกหนังสือเวียนที่ มท ๑๐๐๔/ว ๖๙ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๑๐ ทบทวนและซ้อมความเข้าใจหลายประเด็น เช่น วิธีการจัดส่งสำเนางบบคดีศาลทหาร ให้บันทึกในสำเนาดังนี้ “ที่.....ส่งกรมอัยการ” แล้วลงนามอัยการจังหวัดผู้ส่ง พร้อมด้วยวัน เดือน ปี ที่ลงนามเท่านั้น ไม่ต้องเขียน ข้อความอื่นและไม่ต้องลงท้ายว่า ขอแสดงความนับถืออย่างสูง ส่วนการกรอกรายการที่ ๑๒ ที่ ๑๓ บัญชีแสดง การที่ทำของพนักงานอัยการและบัญชีแสดงวันรับราชการของข้าราชการ เป็นกิจการภายในของกรมอัยการ โดยเฉพาะ โดยกรมอัยการประสงค์จะทราบ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการปฏิบัติงานของพนักงานอัยการ และข้าราชการในกรมอัยการเท่านั้น ในการทำงบบคดีศาลทหารส่งปลัดกระทรวงกลาโหมจึงไม่ต้องกรอก รายการที่ ๑๒ ที่ ๑๓ คงกรอกเฉพาะสถิติคดีในรายการที่ ๑ บัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา รายการที่ ๒ บัญชีความอาญาชั้นฟ้องศาล และรายการต่อ ๆ ไป เท่าที่มีความจำเป็นจะต้องกรอก สำหรับการลงประเภทคดีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ ซึ่งมีบางจังหวัดเอาไปกรอกลงในประเภทคดี ที่ ๔๕ กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขนั้นยังไม่ถูกต้อง ต่อไปให้กรอกลงในประเภทคดีที่ ๔๗ ความผิดอื่น ๆ

ในเวลาต่อมาหนังสือกรมอัยการ ที่ มท ๑๐๐๔/ว ๑๑๗ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๑๘ ได้ แนะนำการปฏิบัติกรอกรายการงบบัญชีคดีตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการอบรมและฝึกอาชีพบุคคลบางประเภท พ.ศ. ๒๕๑๘ โดยในส่วนที่เกี่ยวกับ บ. ๖ ได้กล่าวถึงว่า การสำรวจลงในรายงานอัยการ (บ. ๖) ประจำปี ๖ เดือน หรือประจำปี ควรสำรวจคดีตามพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นประเภทคดีที่ ๔๗ ความผิดอื่น ๆ และจำนวนคนที่ ถูกศาลสั่งว่าเป็นผู้ที่พึงรับการอบรมและฝึกอาชีพก็ควรลงรวมไปในช่อง “ลงโทษอย่างอื่น” แต่ในปัจจุบัน พระราชบัญญัติดังกล่าวได้ยกเลิกแล้ว

ถัดมาหนังสือกรมอัยการที่ มท ๑๐๐๔/ว ๓๖ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๒๐ เรื่อง การลงรายการในรายงานอัยการแบบ บ. ๖ และแบบบัญชีแบบ อ.ก. ๕๐ ระบุว่า เมื่อพนักงานอัยการได้ร่วมทำการชั้นสูตรพลิกศพในกรณีที่ความตายเกิดขึ้นโดยการกระทำของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่หรือตายในระหว่างอยู่ในความควบคุมของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ ตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๐ นั้น ได้มีอัยการจังหวัดบางแห่งสำรวจการที่พนักงานอัยการได้ร่วมทำการชั้นสูตรพลิกศพดังกล่าว ลงรายงานอัยการประจำ ๖ เดือนหรือประจำปี (บ. ๖) ในรายการที่ ๑๐ บัญชีความอาญาที่แตกต่าง ประเภทคดี ๓ ร้องขอให้ศาลไต่สวนการชั้นสูตรพลิกศพ และลงในรายการที่ ๑๒ บัญชีแสดงการที่ท่าของพนักงานอัยการช่องตรวจสำนวนชั้นสูตรพลิกศพ ซึ่งไม่เป็นการถูกต้อง เพราะไม่ใช่กรณีร้องขอให้ศาลไต่สวน และไม่ใช่เป็นการตรวจสำนวน คงเป็นแต่เพียงการร่วมชั้นสูตรพลิกศพเท่านั้น ดังนั้น เมื่อมีกรณีที่พนักงานอัยการไปร่วมทำการชั้นสูตรพลิกศพ ให้ปฏิบัติดังนี้ คือ ๑. รายงานอัยการประจำ ๖ เดือนหรือประจำปี (บ. ๖) ไม่ต้องแสดงสถิติไว้ในรายการที่ ๑๐ บัญชีความอาญาที่แตกต่าง ประเภทคดี ๓ ร้องขอให้ศาลไต่สวนชั้นสูตรพลิกศพ และในรายการที่ ๑๒ บัญชีแสดงการที่ท่าของพนักงานอัยการ ช่องตรวจสำนวนชั้นสูตรพลิกศพ แต่ให้รวบรวมหมายเหตุไว้ท้ายรายการที่ ๑๒ ว่า พนักงานอัยการคนใดร่วมทำการชั้นสูตรพลิกศพก็ราย ๒. บัญชีแสดงการที่ท่าของพนักงานอัยการ (อ.ก. ๕๐) ประจำเดือน ไม่ต้องแสดงสถิติไว้ในช่องตรวจสำนวนชั้นสูตรพลิกศพ แต่ให้รวบรวมหมายเหตุไว้ให้ทราบว่า พนักงานอัยการคนใดร่วมทำการชั้นสูตรพลิกศพก็ราย

ถัดมากรมอัยการได้มีหนังสือที่ มท ๑๐๐๔/ว ๕๕ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๒๕ เรื่อง การทำบัญชีสำนวนที่ค้าง บัญชีแสดงการที่ท่าของพนักงานอัยการ และรายงานอัยการประจำ ๖ เดือนแรก ประจำ ๖ เดือนหลัง และประจำปี โดยหนังสือเวียนฉบับนี้ได้อ้างถึงหนังสือกรมอัยการที่ ๓๐/๒๔๗๘ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๘ และที่ น.ว. ๕๑/๒๔๘๘ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๔๘๘ ที่ให้เสนอบัญชีสำนวนที่ค้าง (อ.ก. ๔๐) บัญชีแสดงการที่ท่าของพนักงานอัยการ (อ.ก. ๕๐) และรายงานอัยการประจำ ๖ เดือนแรก ประจำ ๖ เดือนหลัง และประจำปี ไปยังกรมอัยการนั้น ปรากฏว่าที่ท่าการอัยการส่วนมากทำสถิติต่าง ๆ ยังคลาดเคลื่อนอยู่เสมอ เมื่อกรมอัยการทักท้วงไปแล้วก็ยังคลาดเคลื่อนอยู่อีก ทั้งนี้ เนื่องจากเจ้าหน้าที่ขาดความรอบคอบและเอาใจใส่เกี่ยวกับระเบียบปฏิบัติและไม่ตรวจทานให้ถูกต้องเสียก่อน กรมอัยการจึงต้องทักท้วงมาอีกทำให้การทำงานดำเนินไปชักช้าและเพิ่มงานโดยใช้เหตุ ดังนั้น เพื่อให้การเสนอสถิติต่าง ๆ ดังกล่าวได้ถูกต้อง จึงให้อัยการจังหวัดทุกจังหวัด อัยการพิเศษประจำเขตทุกเขต และอัยการพิเศษฝ่ายทุกฝ่ายได้กำชับเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการทำรายงานดังกล่าวข้างต้น ได้เอาใจใส่ตรวจทานศึกษาและปฏิบัติตามระเบียบให้ถูกต้องในโอกาสต่อไป

ต่อมาหนังสือกรมอัยการ ค่วนมาก ที่ มท ๑๒๐๓/ว ๙๔ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๒๘ เรื่อง แนวทางปฏิบัติตามระเบียบและวิธีการที่กรมอัยการกำหนดตามระเบียบกรมอัยการว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๘ หนังสือฉบับนี้กล่าวถึงแบบพิมพ์ต่าง ๆ ที่ใช้อยู่ในกรมอัยการขณะนั้นว่ามีกี่แบบใช้ทำอะไรบ้าง และได้อธิบายรายละเอียดการกรอกแบบพิมพ์ไว้ด้วย โดยหนังสือฉบับนี้ได้กล่าวถึง บ. ๖ ว่า เป็นบัญชีแสดงผลงานซึ่งจะต้องทำทุกกระยะ ๖ เดือน และประจำปีโดยต้องทำส่งอัยการพิเศษประจำเขตงวดละ ๒ เล่ม คือ งวด ๖ เดือนแรก ต้องทำส่งเขตภายในเดือนกรกฎาคม ส่วน ๖ เดือนหลังและงวดประจำปี ต้องทำส่งภายในเดือนมกราคม โดยแบบ บ. ๖ ใหม่เพิ่มประเภทจาก ๔๗ ประเภท เป็น ๖๓ ประเภท นอกจากนั้นยังได้อธิบายการกรอกของแต่ละบัญชีใน บ. ๖ ตลอดจนข้อบกพร่องในการทำ บ. ๖ ที่มีจะตรวจพบเสมอ

หลังจากนั้นมีหนังสือกรมอัยการด่วนมากที่ มท ๑๒๐๓/ว ๑๐๒ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๒๙ เรื่อง แก้ไขปรับปรุงแบบพิมพ์ สารบบบัญชี และการรายงานคดีบางประเภท โดยกรมอัยการประสงค์ให้งานเกี่ยวกับการเก็บและรายงานข้อมูลสถิติคดีสามารถนำไปใช้และอำนวยความสะดวกของราชการกรมอัยการได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น งานใดที่มีลักษณะซ้ำซ้อนก็ให้ยกเลิกเสีย จึงได้แก้ไขปรับปรุงการลงสารบบ ส. ๑, ส. ๒, ส. ๓, ส. ๔, ส. ๕ ฟ้องความอาญาด้วยวาจา รายงานอัยการ (บ. ๖) บัญชีสถิติความอาญาที่ได้ฟ้องศาล ตลอดจนยกเลิกการรายงานคดีบางประเภท และกำหนดให้จัดเก็บและรายงานข้อมูลสถิติคดีตามแบบพิมพ์ที่ปรับปรุงขึ้นใหม่ โดยได้กล่าวถึงรายงานอัยการ (บ. ๖) ว่าให้เริ่มใช้แบบพิมพ์รายงานอัยการ (บ. ๖) เล่มที่ปรับปรุงแก้ไขใหม่ (ซึ่งกรมอัยการจะได้ส่งมาให้โดยด่วนเมื่อจัดพิมพ์เสร็จแล้ว) เป็นเล่มรายงานอัยการประจำ ๖ เดือนแรก พ.ศ. ๒๕๓๐ เป็นต้นไป (สำหรับรายงานอัยการประจำ ๖ เดือนหลัง พ.ศ. ๒๕๒๙ ให้ใช้แบบพิมพ์รายงานอัยการ บ. ๖ ฉบับเดิม) นอกจากนั้นในหนังสือฉบับนี้ได้กล่าวถึง บัญชีสถิติความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา (บัญชีสถิติความอาญาที่ได้ฟ้องศาล) โดยได้แก้ไขปรับปรุงบัญชีสถิติความอาญาที่ได้ฟ้องศาล โดยเปลี่ยนชื่อใหม่เป็น “บัญชีสถิติความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา” และได้แก้ไขเพิ่มเติมประเภทคดีใหม่จากของเดิม ๕๒ ประเภทคดี เป็น ๖๓ ประเภทคดี ปรากฏตามแบบพิมพ์ใหม่ที่ส่งมาพร้อมนี้ด้วยแล้ว และให้ใช้แบบพิมพ์บัญชีสถิติความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมานี้ รายงานข้อมูลสถิติของทุก ๆ เดือนไปยังกรมอัยการ ภายในวันที่ ๑๐ ของเดือนถัดไปเช่นเดิม โดยให้เริ่มใช้สำหรับข้อมูลของงวดเดือนมกราคม ๒๕๓๐ เป็นต้นไป

ต่อมาเนื่องจากแบบพิมพ์รายงานอัยการ (บ. ๖) ฉบับที่แก้ไขปรับปรุงใหม่ตามหนังสือที่ มท ๑๒๐๓/ว ๑๐๒ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๒๙ ยังไม่แล้วเสร็จ กรมอัยการจึงมีหนังสือที่ มท ๑๒๐๓/ว ๑๐๒ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๓๐ เรื่อง การเก็บและรายงานข้อมูลสถิติคดี โดยระบุว่า รายงานดังกล่าวมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลายรายการ กรมอัยการจึงเห็นสมควรแจ้งรายการที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ทราบ เพื่อจะได้เก็บสะสมรวบรวมข้อมูลสถิติคดีลงไว้ในสารบบ ส. ๒, ส. ๓, ส. ๔ และ ส. ๕ ฟ้องความอาญาด้วยวาจา ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการจัดทำรายงานอัยการ (บ. ๖) ต่อไป ดังนี้

รายงานอัยการ (บ. ๖)

๑. บัญชี ๓ บัญชีคนที่ศาลพิพากษาลงโทษ แก้ไขช่องประเภทบุคคล โดยช่อง “อายุ” จากเดิมแบ่งช่วงอายุไว้ ๔ ช่วง แก้ไขใหม่โดยแบ่งช่วงอายุออกเป็น ๖ ช่วง คือ กว่า ๗ ปี แต่ไม่เกิน ๑๔ ปี, กว่า ๑๔ ปีแต่ไม่ถึง ๑๘ ปี, ๑๘ ปีขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๒๐ ปี, กว่า ๒๐ ปี แต่ไม่เกิน ๓๕ ปี, กว่า ๓๕ ปี แต่ไม่เกิน ๕๕ ปี และ กว่า ๕๕ ปีขึ้นไป และช่อง “อาชีพ” จากเดิมแบ่งไว้ ๓ อาชีพ แก้ไขเพิ่มเติมใหม่เป็น ๖ อาชีพ คือ ๑. ข้าราชการ พนักงานเทศบาล สุขาภิบาล องค์การต่าง ๆ ๒. นักศึกษาและนักเรียน ๓. รับจ้าง ๔. ค้าขาย ๕. เกษตรกรรม ๖. อื่น ๆ

๒. บัญชี ๖ บัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เว้นแต่คดีเปรียบเทียบ) แก้ไขใหม่เป็นบัญชี ๗ และให้เพิ่มช่องประเภทคดีให้มี ๖๓ ประเภท เช่นเดียวกับบัญชี ๑ บัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา เพิ่มเติมช่องจำนวนคนในแต่ละช่อง และช่องเทียบกับปีก่อนในระยะเวลาเดียวกัน + เพิ่ม – ลด แต่ละประเภทคดี

๓. บัญชี ๗ บัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เฉพาะคดีเปรียบเทียบ) แก้ไขใหม่เป็นบัญชี ๖

๔. บัญชี ๘ บัญชีความอาญาไม่ปรากฏผู้กระทำความผิด แก้ไขโดยเพิ่มช่องประเภทคดีให้มี ๖๓ ประเภท และเพิ่มช่องเทียบกับปีก่อนในระยะเวลาเดียวกัน + เพิ่ม – ลด เช่นเดียวกับบัญชี ๑

บัญชีสถิติความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา

๑. ปรากฏว่าบัญชีสถิติความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมาตามที่จัดส่งไปพร้อมหนังสือที่อ้างถึง มีการพิมพ์ผิดพลาดเคลื่อนในช่องลำดับหมายเลข ๔๓ ประเภทคดีพระราชบัญญัติสุรา ลำดับที่ถูกต้องคือ หมายเลข ๔๔ จึงขอให้แก้ไขและลงเลขหมายประเภทคดีให้ถูกต้องด้วย

๒. ช่อง + เพิ่ม - ลด เรื่อง คน ทั้งในบัญชีสถิติความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมาและในรายงานอัยการ (บ. ๖) ที่แก้ไขปรับปรุงใหม่ หากส่วนใดมีสถิติที่อาจเปรียบเทียบได้ก็ให้แสดงตัวเลขเปรียบเทียบไว้ กรณีที่ไม่สามารถเปรียบเทียบได้ให้ใช้เครื่องหมาย -

๓. ความผิดฐานพยายามให้คงสำรวจเป็นประเภทความผิดอย่างเดียวกับลักษณะความผิดซึ่งถ้าได้กระทำลงเป็นผลสำเร็จตามนัยหนังสือกรมอัยการที่ ๓๐/๒๔๗๘ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๘ ยกเว้นประเภทคดีความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่น มาตรา ๒๘๘, ๒๘๙, ๘๐, ๘๑ ลำดับหมายเลข ๒๑

ครั้นต่อมาเนื่องจากกรมอัยการได้เก็บข้อมูลสถิติคดีประเภทต่าง ๆ จากบัญชีสำนวนค้าง (อ.ก. ๔๐) บัญชีสถิติความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา และรายงานอัยการ (บ. ๖) เพื่อนำมาจัดทำรายงานผลงานของกรมอัยการในรูปแบบสถิติประจำปีงบประมาณและปีปฏิทิน ซึ่งในบางครั้งได้ตรวจพบว่าสถิติคดีของบางที่ทำการที่จัดทำส่งถึงกรมอัยการได้ทำผิดพลาดเคลื่อนไม่ถูกต้องตรงกัน เช่น สถิติคดีที่รับใหม่หรือเกิดใหม่หรือฟ้องใหม่ในช่วงระยะเวลาเดียวกันที่ปรากฏในบัญชีและรายงานดังกล่าวไม่ถูกต้องตรงกันทั้ง ๆ ที่สำรวจมาจากรายการที่เดียวกัน เป็นเหตุให้การจัดทำสถิติของกรมอัยการคลาดเคลื่อนไม่สมบูรณ์ และมีบางแห่งก็จัดทำส่งล่าช้ากว่ากำหนดเวลาตามระเบียบ ดังนั้น เพื่อขจัดข้อขัดข้องดังกล่าว กรมอัยการจึงมีหนังสือที่ มท ๑๒๐๓/ว ๓๓ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๓๐ ชักซ้อมทำความเข้าใจในการเก็บและรายงานข้อมูลสถิติคดีในบัญชีสำนวนค้าง บัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัว และรายงานอัยการ โดยในส่วนของ บ. ๖ ประจำ ๖ เดือนแรก ได้ระบุไว้ว่า

รายการที่ ๑ บัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา ช่องรับใหม่ บรรทัด รวมทั้งสิ้น จะต้องมีการคำนวณเรื่องเท่ากับผลบวกของจำนวนเรื่องประเภทสำนวน ๑ ในช่องรับใหม่ในบัญชีสำนวนค้าง ประจำเดือนมกราคมถึงมิถุนายน และจะต้องมีจำนวนเรื่อง จำนวนคน เท่ากับ ผลบวกของจำนวนเรื่อง จำนวนคน ในช่องรับใหม่บรรทัดรวมทั้งสิ้น ในบัญชีสถิติความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมาประจำเดือนมกราคมถึงมิถุนายน

รายการที่ ๒ บัญชีความอาญาชั้นฟ้องศาล ช่องฟ้องใหม่ บรรทัดรวมทั้งสิ้น จะต้องมีการคำนวณเรื่อง จำนวนคน เท่ากับผลบวกของจำนวนเรื่อง จำนวนคนในช่องฟ้องศาล บรรทัดรวมทั้งสิ้น ในบัญชีสถิติความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมาประจำเดือนมกราคมถึงมิถุนายน

รายการที่ ๖ บัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เฉพาะคดีเปรียบเทียบ) ช่องรับใหม่ จะต้องมีการคำนวณเรื่องเท่ากับผลบวกของจำนวนเรื่องประเภทสำนวน ๓ ในช่องรับใหม่ในบัญชีสำนวนค้าง ประจำเดือนมกราคมถึงมิถุนายน

รายการที่ ๗ บัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เว้นแต่คดีเปรียบเทียบ) ช่องรับใหม่ บรรทัดรวมทั้งสิ้น จะต้องมีการคำนวณเรื่องเท่ากับผลบวกของจำนวนเรื่องประเภทสำนวน ๒ ในช่องรับใหม่ในบัญชีสำนวนค้าง ประจำเดือนมกราคมถึงมิถุนายน

รายการที่ ๘ บัญชีความอาญาไม่ปรากฏผู้กระทำความผิด ช่องรับใหม่ บรรทัดรวมทั้งสิ้นจะต้องมีการคำนวณเรื่องเท่ากับผลบวกของจำนวนเรื่องประเภทสำนวน ๔ ในช่องรับใหม่ในบัญชีสำนวนค้าง ประจำเดือนมกราคมถึงมิถุนายน

รายการที่ ๑๐ บัญชีความอาญาที่แตกต่าง ช่องเกิดใหม่ ประเภทคดี ๑ และ ๒ เมื่อรวมกันแล้วจะต้องมีจำนวนเรื่องเท่ากับผลบวกของจำนวนเรื่องประเภทสำนวน ๖ ในช่องรับใหม่ในบัญชีสำนวนค้างประจำเดือนมกราคมถึงมิถุนายน และช่องเกิดใหม่ประเภทคดี ๓ จะต้องมีจำนวนเรื่องเท่ากับผลบวกของจำนวนเรื่องประเภทสำนวน ๕ ในช่องรับใหม่ในบัญชีสำนวนค้างประจำเดือนมกราคมถึงมิถุนายน

รายการที่ ๑๑ บัญชีความแพ่งที่เป็นโจทก์หรือว่าต่างแก้ต่าง ช่องเกิดใหม่ บรรทัดรวม จะต้อง มีจำนวนเรื่องเท่ากับผลบวกของจำนวนเรื่องประเภทสำนวน ๗ ในช่องรับใหม่ ในบัญชีสำนวนค้างประจำเดือนมกราคมถึงมิถุนายน

สำหรับรายงานอัยการประจำ ๖ เดือนหลังและประจำปี ให้จัดทำโดยอาศัยหลักการดังกล่าว เพียงแต่เปลี่ยนแปลงระยะเวลาเป็นตั้งแต่เดือนกรกฎาคมถึงธันวาคม สำหรับรายงานอัยการประจำ ๖ เดือนหลัง และตั้งแต่เดือนมกราคมถึงธันวาคม สำหรับรายงานอัยการประจำปี

ต่อมาหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุดที่ อส ๐๐๐๔/ว ๔๑ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๔ เรื่อง กำหนดแบบและวิธีการปฏิบัติตามระเบียบกรมอัยการว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๘ ข้อ ๒๙ ที่แก้ไขใหม่ โดยกล่าวถึงว่า สำนักงานอัยการสูงสุดได้แก้ไขปรับปรุงระเบียบกรมอัยการว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๘ ข้อ ๒๙ (การออกคำสั่งกรณีสิทธิฟ้องคดีอาญาระงับ) ใหม่ จึงเห็นสมควรกำหนดแบบและวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับสำนวนตามระเบียบกรมอัยการฯ ข้อ ๒๙ ดังกล่าว เพื่อให้สอดคล้องกัน และยึดถือปฏิบัติในแนวทางเดียวกัน (ผู้เขียนขอกล่าวเฉพาะในส่วน บ. ๖) โดยหนังสือดังกล่าวระบุให้ ๑. กรณีมีคำสั่งยุติการดำเนินคดีตามระเบียบกรมอัยการว่าด้วยการดำเนินคดีของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๘ ข้อ ๒๙ วรรค ๑, ๒, ๓, และ ๔ ให้สำรวจลงในรายงานอัยการ (บ. ๖) ดังนี้ รายการที่ ๑ บัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา ให้สำรวจสถิติลงในช่อง รวมเสร็จไปโดย อย่างอื่น เรื่อง คน รายการที่ ๗ บัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เว้นแต่คดีเปรียบเทียบ) ให้สำรวจสถิติลงในช่อง คำสั่งอัยการ อย่างอื่น เรื่อง คน และหมายเหตุต่อท้ายบัญชีแต่ละบัญชีด้วยข้อความว่า ยุติการดำเนินคดีตาม ปวอ. ม. ๓๙ เรื่อง คน ๒. กรณีมีการเพิกถอนคำสั่งตามระเบียบกรมอัยการว่าด้วยการดำเนินคดีของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๘ ข้อ ๒๙ วรรค ๕ การสำรวจลงในรายงานอัยการ (บ. ๖) ในรายการที่ ๑ บัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา และรายการที่ ๗ บัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เว้นแต่คดีเปรียบเทียบ) ให้หมายเหตุไว้ท้ายบัญชีด้วยว่าเพิกถอนคำสั่งยุติการดำเนินคดี เรื่อง คน

ครั้นต่อมาหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุดที่ อส ๐๐๐๔/ว ๑๕ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ เรื่อง กำหนดแบบและวิธีปฏิบัติตามระเบียบกรมอัยการว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๘ ข้อ ๓๓ ที่แก้ไขใหม่ ระบุว่าเนื่องจากสำนักงานอัยการสูงสุดได้แก้ไขปรับปรุงระเบียบกรมอัยการว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๘ ข้อ ๓๓ (การสั่งคดีสำหรับผู้ต้องหาที่ยังเรียกหรือจับตัวไม่ได้ และการทบทวนความเห็นหรือคำสั่ง) ใหม่ จึงเห็นสมควรกำหนดแบบและวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับสำนวนตามระเบียบกรมอัยการฯ ข้อ ๓๓ ดังกล่าว เพื่อให้สอดคล้องกันและยึดถือปฏิบัติในแนวทางเดียวกัน โดยในส่วนของ บ. ๖ ได้กล่าวถึงว่าการสำรวจลงในรายงานอัยการ (บ.๖) รายการที่ ๗ บัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เว้นแต่คดีเปรียบเทียบ) ให้สำรวจสถิติลงในช่อง “คำสั่งอัยการ” “ฟ้อง” “เรื่อง” และ “คน” ตามวิธีปฏิบัติเดิมไปพลางก่อน จนกว่าสำนักงานอัยการสูงสุดจะได้แก้ไขปรับปรุง บ. ๖ ใหม่ให้สอดคล้องกันต่อไป

ต่อมาสำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาเห็นว่า เพื่อให้การกรอกข้อมูลสถิติลงในแบบพิมพ์บัญชี แสดงการทำของพนักงานอัยการ (อ.ก. ๕๐) และรายงานอัยการ (บ. ๖) รายการที่ ๑๒ หรือมักเรียกกันว่า

บัญชี ๑๒ เป็นแบบเดียวกันทั่วประเทศ รวมทั้งเพื่อให้เกิดความสะดวกและไม่ให้เกิดการซ้ำซ้อนในการเก็บข้อมูลที่ยังไม่ได้ผ่านการคำนวณ ทั้งนี้ เพื่อให้การตรวจสอบข้อมูลสถิติที่รายงานเข้าไปยังสำนักงานอัยการสูงสุด ซึ่งผลิตผลได้อยู่เนื่อง ๆ สามารถกระทำได้ง่ายและสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น สำนักงานอัยการสูงสุดจึงออกหนังสือเวียนที่ อส ๐๐๑๘.๔/ว ๙๐ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมการกรอกแบบพิมพ์ กำหนดวิธีการกรอกข้อมูลสถิติลงในแบบพิมพ์ดังกล่าวเพิ่มเติม โดยให้สำนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร รวมทั้งกองแต่ละกองของสำนักงานอัยการในกรุงเทพมหานคร ซึ่งประจำศาลชั้นต้นกรอกแบบพิมพ์บัญชีแสดงการทำของพนักงานอัยการ (อ.ก. ๕๐) และแบบบัญชีรายงานอัยการ (บ. ๖) รายการที่ ๑๒ ดังต่อไปนี้ ๑) ให้กรอกข้อมูลดิบ จำนวนสำนวนซึ่งพนักงานอัยการแต่ละคนเป็นผู้ตรวจ โดยแยกเป็นกรณีตรวจในฐานะ เจ้าของสำนวน, ตรวจผ่าน, ปฏิบัติราชการแทน และรักษาราชการแทน โดยให้กรอกในช่องหมายเหตุช่องสุดท้ายว่า “เจ้าของสำนวน”, “ตรวจผ่าน”, “ปรท.”, และ “รท.” แล้วแต่กรณี โดยให้เก็บข้อมูลถึงตำแหน่ง หก. และ จ. เท่านั้น ๒) ให้ยกเลิกการบันทึกหมายเหตุการณ์ปฏิบัติราชการแทน และรักษาราชการแทน ต่อท้ายด้านล่างของแบบพิมพ์ พร้อมทั้งมีคำอธิบายการกรอกแบบพิมพ์แนบไปกับหนังสือเวียน แต่ต่อมาการรายงานข้อมูลการตรวจผ่าน ปฏิบัติราชการแทน รักษาราชการแทน ได้ถูกยกเลิกโดยหนังสือที่ อส ๐๐๑๘/ว ๒๐๕ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๘ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมวิธีการกรอกแบบพิมพ์บัญชีแสดงการทำของพนักงานอัยการ (อ.ก. ๕๐)

หลังจากนั้นสำนักงานอัยการสูงสุดได้กำหนดแนวทางการรายงานอัยการ (บ. ๖) ขึ้นใหม่ตามหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุดที่ อส ๐๐๑๘.๔/ว ๓๔ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๓๘ เรื่อง ปรับปรุงการรายงานตามแบบรายงานอัยการ (บ. ๖) และยกเลิกการรายงานตามแบบรายงานอื่นบางประเภท โดยหนังสือฉบับนี้กำหนดขั้นตอนและวิธีการรายงานขึ้นใหม่ กับยกเลิกการรายงานตามแบบรายงานอื่นบางประเภท เพื่อให้การรายงานสถิติต่าง ๆ ในราชการของสำนักงานอัยการสูงสุดเป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวดเร็ว ลดความซ้ำซ้อนในการรายงาน จึงให้กองและสำนักงานอัยการในสังกัดสำนักงานคดีหรือสำนักงานอัยการเขต แล้วแต่กรณี สำนักงานคดีและสำนักงานอัยการเขต ซึ่งมีหน้าที่จัดทำรายงานตามแบบรายงานอัยการ (บ. ๖) อยู่ก่อนแล้ว ให้จัดทำรายงานตามแบบการรายงานอัยการ (บ. ๖) เป็นรายเดือนทุกเดือน และงดการรายงานตามแบบรายงานอื่นบางประเภท ดังนี้

๑. รายงานอัยการ (บ. ๖)

๑.๑ ให้กองและสำนักงานอัยการในสังกัดสำนักงานคดีหรือสำนักงานอัยการเขตแล้วแต่กรณี จัดทำรายงานตามแบบรายงานอัยการ (บ. ๖) เป็นรายเดือนทุกเดือน ๆ ละ ๒ เล่ม โดยเก็บไว้ที่กองหรือสำนักงานอัยการ ๑ เล่ม และส่งไปยังสำนักงานคดีหรือสำนักงานอัยการเขตต้นสังกัด ๑ เล่ม ภายในวันที่ ๕ ของเดือนถัดไป

๑.๒ ให้กรอกข้อมูลลงในบัญชี ๑ - ๑๑ เท่านั้น บัญชี ๑๒ ให้งด ส่วนบัญชี ๑๓ ให้กรอกข้อมูลเฉพาะการรายงานประจำเดือนธันวาคม ทั้งนี้ โดยให้ใช้ข้อมูลตลอดทั้งปี

๑.๓ รายการในช่องและบรรทัด “เทียบกับปีก่อนในระยะเวลาเดียวกัน + เพิ่ม - ลด” ของทุกบัญชีไม่ต้องกรอกข้อมูล

๑.๔ ให้สำนักงานคดีและสำนักงานอัยการเขต รวบรวมและประมวลผลสถิติแต่ละบัญชี (ยกเว้นบัญชี ๑๓) ของกองหรือสำนักงานอัยการในสังกัด ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรม dBASE ลงในแผ่นบันทึกข้อมูล (DISKETTE บ. ๖) เป็นรายเดือนทุกเดือนแล้วคัดลอก (copy) แผ่นบันทึกข้อมูล (DISKETTE บ. ๖) ขึ้นจำนวน ๑ แผ่น กับพิมพ์ข้อความต่าง ๆ ในรายงานตามแบบรายงานอัยการ (บ. ๖) ที่รวบรวมและ

ประมวลผลแล้วลงในกระดานคอมพิวเตอร์ จำนวน ๒ ชุด เก็บไว้ที่สำนักงานคดีหรือสำนักงานอัยการเขต แล้วแต่กรณี ๑ ชุด ส่งไปยังสำนักงานอัยการสูงสุด (ศูนย์ข้อมูลและวิจัย สำนักงานวิชาการ) ๑ ชุด พร้อม รายงานตามแบบรายงานอัยการ (บ. ๖) ของกองหรือสำนักงานอัยการในสังกัด กับแผ่นบันทึกข้อมูล (DISKETTE บ. ๖) ที่คัดลอก (copy) ไว้ดังกล่าวภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไป

๑.๕ ให้กองหรือสำนักงานอัยการ จัดทำรายงานตามแบบรายงานอัยการ (บ. ๖) เป็น รายเดือนทุกเดือน ตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๓๘ เป็นต้นไป โดยรายงานตามแบบรายงานอัยการ (บ. ๖) ประจำเดือนมกราคม ๒๕๓๘ ให้ส่งพร้อมกับรายงานตามแบบรายงานอัยการ (บ. ๖) ประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๓๘ สำหรับการรายงานตามแบบรายงานอัยการ (บ. ๖) ประจำปี ๒๕๓๗ ให้จัดทำเฉพาะเล่มประจำปี ๒๕๓๗ (ม.ค. - ธ.ค.) เท่านั้น

๑.๖ ยกเลิกการรายงานตามแบบรายงานอัยการ (บ. ๖) ประจำปีหกเดือนแรก (ม.ค. - มิ.ย.) หกเดือนหลัง (ก.ค. - ธ.ค.) และประจำปี (ม.ค. - ธ.ค.)

๒. รายงานสถิติบางประเภท

ให้ยกเลิกการรายงานตามแบบรายงานบัญชีสถิติความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา

ถัดมาอีกเพียงไม่กี่เดือน หนังสือสำนักงานอัยการสูงสุดที่ อส ๐๐๑๘.๔/ว ๑๔๓ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๓๘ เรื่อง การจัดทำรายงานอัยการ บ. ๖ รายเดือน ได้แจ้งว่า ตามหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุดที่ อส ๐๐๑๘.๔/ว ๓๔ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๓๘ ได้กำหนดให้ทำรายงานอัยการ บ. ๖ เป็นรายเดือน แต่เนื่องจาก ช่อง “ค้างมา” และ “ค้างไป” ในรายงานอัยการ บ. ๖ ของสำนักงานอัยการหลายแห่งมีตัวเลขไม่ตรงกับบัญชี สำนวนค้าง อ.ก. ๔๐ ซึ่งทำให้ไม่ทราบว่ามีจำนวนค้างของสำนักงานอัยการต่าง ๆ มีจำนวนเท่าใด ดังนั้น จึงให้ สำนักงานอัยการต่าง ๆ ซึ่งมีหน้าที่จัดทำรายงานอัยการ บ. ๖ เป็นรายเดือนยึดถือบัญชีสำนวนค้าง อ.ก. ๔๐ เป็นหลักแล้วดำเนินการปรับยอดช่อง “ค้างมา” และ “ค้างไป” ของ บ. ๖ ให้ตรงตาม อ.ก. ๔๐ ถ้า บ. ๖ เดือนใด ทำเสร็จแล้วก็อนุโลมให้ไม่ต้องแก้ โดยให้แก้ไขในเดือนต่อไปแต่ต้องไม่ช้ากว่าเดือนมิถุนายน ๒๕๓๘ วิธีการปรับยอด ให้หมายเหตุไว้ด้านล่างของบัญชีที่ปรับยอดว่า ขอปรับยอดให้ตรงกับ อ.ก. ๔๐

ถัดมาหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุดที่ อส(สผสท.)๐๐๑๘/ว ๙๐ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๐ ได้กล่าวถึง หนังสือกรมอัยการที่ มท ๑๒๐๓/ว ๙๔ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๒๘ ที่กำหนดให้พนักงาน อัยการที่ทำหน้าที่อัยการทหารทางบกคดีศาลทหาร (งบคดีศาลทหารเป็นรายงานเกี่ยวคดีที่เกิดขึ้นในอำนาจของ ศาลทหาร โดยทำตามแบบ บ. ๖ แต่กรอกข้อความลงเฉพาะเท่าที่จำเป็น เช่น รายการที่ ๑ บัญชีความอาญาปรากฏ ผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา และรายการที่ ๒ บัญชีความอาญาชั้นฟ้องศาล) ตามแบบของพนักงานอัยการที่ส่งไปยัง กระทรวงกลาโหมทุก ๖ เดือน นับตั้งแต่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๐๑ เป็นต้นไป และให้คัดสำเนางบคดีศาลทหารที่ทำส่ง กระทรวงกลาโหมให้กรมอัยการด้วย ๑ ฉบับ นั้น เนื่องจากได้มีพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ที่ให้ศาลพลเรือนเป็นศาลทหารในเวลาไม่ปกติ และที่ให้ศาลทหารพิจารณาคดีซึ่งเกี่ยวกับความผิดอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๕๓๙ และพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้ บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๓๙ เป็นต้นไป ซึ่งมีผลให้ศาลพลเรือนที่เป็นศาลทหารในเวลาไม่ปกติ ไม่ได้ทำ หน้าที่เป็นศาลทหารต่อไปแล้ว ดังนั้น ศาลพลเรือนจึงไม่มีฐานะเป็นศาลทหาร สำนักงานอัยการสูงสุดจึงให้ยกเลิก การทำงบคดีศาลทหาร และไม่ต้องทำหนังสือรายงานส่งสำนักงานอัยการสูงสุดอีกต่อไป

ต่อมาหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุดที่ อส(สผสท.) ๐๐๑๘/ว ๑๙๗ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๔ ได้กล่าวว่า ในปัจจุบันพระราชบัญญัติกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด พ.ศ. ๒๕๒๒ ถูกยกเลิกโดย

พระราชบัญญัติว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งมีผลกระทบกับการลงสารบบและเก็บข้อมูล ในรายงานอัยการ (บ. ๖) สำนักงานอัยการสูงสุดจึงให้แก้ไขประเภทคดีที่ ๖๒ ซึ่งเดิมกำหนดให้เป็นความผิด พระราชบัญญัติกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด ให้แก้เป็น “ความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ”

ครั้นต่อมาหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุดที่ อส(สผสท.)๐๐๑๘/ว ๒๙๐ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๕ ได้กำหนดให้การรายงานสำนวนค้ำคดีแพ่ง แยกออกจากรายงานสำนวนค้ำคดีอาญา และกำหนดแบบรายงานสำนวนคดีแพ่งขึ้นใหม่ เรียกว่า บัญชีสำนวนเสร็จ บัญชีสำนวนค้ำคดีแพ่ง (อ.ก. ๔๐ พ.) บัญชีแสดงการทำของพนักงานอัยการคดีแพ่ง (อ.ก. ๕๐ พ.) รายงานอัยการ (บ. ๖) บัญชี ๑๑ บัญชีความแพ่งที่เป็นโจทก์ว่าต่างแก้ต่างส่วนบัญชีชี้แจงเหตุที่สำนวนค้ำ (อ.ก. ๔๐ ก.) ยังคงใช้เหมือนเดิมแล้วส่งรายงานทั้งหมดไปยังอัยการพิเศษฝ่ายคดีแพ่งเขต หรืออัยการพิเศษฝ่ายภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไป แล้วอธิบดีอัยการเป็นผู้ตรวจสอบรวบรวมส่งไปยังสำนักงานอัยการสูงสุดโดยเร็วทั้งนี้ บัญชี ๑๑ บัญชีความแพ่งที่เป็นโจทก์ว่าต่างแก้ต่างได้มีการแก้ไข ของเดิมประกอบด้วย ๑. ช่องประเภทคดีจำนวน ๗ ช่อง เหมือนในปัจจุบัน ๒. ช่องค้ำมา (เรื่องและทุนทรัพย์) ๓. ช่องเกิดใหม่ (เรื่องและทุนทรัพย์) ๔. ช่องรวม (เรื่องและทุนทรัพย์) ๕. ช่องความสำเร็จไปโดย แบ่งเป็น ช่องชั้นอัยการ และช่องชั้นศาล ช่องชั้นอัยการแบ่งเป็น ช่องประนีประนอม (เรื่องและทุนทรัพย์) ช่องอย่างอื่น (เรื่องและทุนทรัพย์) ช่องชั้นศาลแบ่งเป็น อัยการชนะ(เรื่องและทุนทรัพย์) อัยการแพ้ (เรื่องและทุนทรัพย์) อย่างอื่น (เรื่องและทุนทรัพย์) ๖. ช่องรวมเสร็จไป (เรื่องและทุนทรัพย์) ๗. ช่องค้ำไป (เรื่องและทุนทรัพย์) (ดูได้จากหนังสือรายงานประจำปี ๒๕๔๕, ๒๕๔๔, ๒๕๔๓ ฯลฯ) ส่วนในปัจจุบันบัญชี ๑๑ แบ่งเป็น ๑. ช่องประเภทคดีจำนวน ๗ ช่อง ๒. ช่องคดีอยู่ระหว่างพิจารณา แบ่งเป็น ช่องศาลชั้นต้น ช่องศาลอุทธรณ์ ช่องศาลฎีกา ๓. ช่องประนีประนอมและอย่างอื่น ๔. ช่องคดีที่ศาลพิพากษา แบ่งเป็น ช่องศาลชั้นต้น ช่องศาลอุทธรณ์ ช่องศาลฎีกา โดยแต่ละช่องยังแบ่งย่อยเป็น ช่องชนะ ช่องแพ้ ช่องรวมเสร็จไป แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า หนังสือสำนักงานอัยการสูงสุดที่ อส(สผสท.)๐๐๑๘/ว ๒๙๐ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๕ มีคำอธิบายการกรอกบัญชีสำนวนเสร็จ บัญชีสำนวนค้ำคดีแพ่ง (อ.ก. ๔๐ พ.) บัญชีแสดงการทำของของพนักงานอัยการคดีแพ่ง (อ.ก. ๕๐ พ.) แต่ไม่มีคำอธิบายการกรอกบัญชี ๑๑

ถัดมาหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุดที่ อส ๐๐๐๗(สท)/ว ๓๖๕ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ เรื่อง การลงการลงบัญชีชี้แจงเหตุที่สำนวนค้ำการจัดทำและเร่งรัดรายงานสถิติคดี ได้กล่าวถึงการจัดทำและการเร่งรัด อ.ก. ๔๐, อ.ก. ๔๐ ก., อ.ก. ๔๐ พ., อ.ก. ๕๐, อ.ก. ๕๐ พ. และ บ. ๖ ในหนังสือเวียนนี้ได้อ้างถึงหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุดที่ อส ๐๐๐๗(ปผ)/ว ๓๓๒ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๕ ซึ่งกำหนดให้พนักงานอัยการส่งสำนวนคดีทุกประเภท เช่น อาญา แพ่งปกครอง แรงงาน ภาษีอากร ล้มละลาย ทรัพย์สินทางปัญญา และการค้าระหว่างประเทศ เป็นต้น หรือสั่งให้ดำเนินการใด ๆ เช่น สั่งสอบสวนเพิ่มเติม สั่งให้ส่งตัวผู้ต้องหามาฟ้อง แจ้งให้ส่งเงินค่าธรรมเนียมความแพ่ง แจ้งฐานะคดี แจ้งให้ส่งใบแต่งตั้งทนาย ฯลฯ ให้แล้วเสร็จโดยเร็วหรืออย่างช้าภายในสิ้นเดือนว่าผู้จัดทำรายงานบัญชีสำนวนค้ำและรายงานสถิติคดีที่เกี่ยวข้องจำนวนมากยังขาดความเข้าใจและปฏิบัติตามหนังสือเวียนไม่ถูกต้อง ส่งผลให้รายงานสถิติคดีคลาดเคลื่อนรวมถึงการจัดทำรายงานและการส่งสถิติคดีประเภทต่าง ๆ มีความผิดพลาดและล่าช้าไม่เป็นไปตามระเบียบที่กำหนด จึงจำเป็นต้องออกหนังสือเวียนที่ อส ๐๐๐๗(สท)/ว ๓๖๕ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ เพื่อทำความเข้าใจกับผู้ปฏิบัติ โดยผู้เขียนขอกล่าวถึงเฉพาะในส่วนของ บ. ๖ ซึ่งในข้อสองของหนังสือเวียนนี้ได้กำหนดว่าการที่สำนักงานอัยการสูงสุดได้ยกเลิกระยะเวลาการส่งคดีอีก ๔ วันทำการของเดือนถัดไป โดยให้พนักงานอัยการมีระยะเวลาการส่งคดีภายในสิ้นเดือน เท่ากับว่าสถิติคดีของทั้ง อ.ก. ๔๐ และ บ. ๖ จะคิดสถิติถึงสิ้นเดือน

เหมือนกัน ทำให้สถิติของรายงานทั้งสองประเภทในหลาย ๆ ช่องตรงกัน เช่น อ.ก. ๔๐ ประเภทสำนวน ส. ๑, ส. ๒, ส. ๓ ในช่องค้างมาจากเดือนก่อนเรื่อง ช่องรับใหม่ในเดือนนี้เรื่อง ช่องรวมเรื่อง ช่องเสร็จไป ในเดือนนี้เรื่อง ช่องรวมค้างไปเรื่อง จะต้องมียกสถิติเท่ากับ บ. ๖ บัญชี ๑, ๗, ๘ ช่องค้างมา (เรื่อง) ช่องรับใหม่ (เรื่อง) ช่องรวม (เรื่อง) ช่องรวมเสร็จไป (เรื่อง) ช่องค้างไป (เรื่อง) ของบรรทัดรวมทั้งสิ้น และ อ.ก. ๔๐ ประเภทสำนวน ส. ๒ ก. ในช่องค้างมาจากเดือนก่อนเรื่อง ช่องรับใหม่ในเดือนนี้เรื่อง ช่องรวมเรื่อง ช่องเสร็จไปในเดือนนี้เรื่อง ช่องรวมค้างไปเรื่อง จะต้องมียกสถิติเท่ากับ บ. ๖ บัญชี ๖ ช่องค้างมา (เรื่อง) ช่องรับใหม่ (เรื่อง) ช่องรวม (เรื่อง) ช่องรวมเสร็จไป (เรื่อง) ช่องค้างไป (เรื่อง) ดังนั้น จึงให้ผู้จัดทำได้ตรวจสอบดูด้วยว่าสถิติของรายงานทั้งสองประเภท ถูกต้องตรงกันหรือไม่ และหากผู้จัดทำ อ.ก. ๔๐ กับ บ. ๖ เป็นคนละคนกัน เมื่อทั้งสองคนทำรายงานเสร็จแล้ว ต้องตรวจสอบก่อนว่าสถิติของรายงานทั้งสองประเภทถูกต้องตรงกันหรือไม่ ทั้งนี้ เพื่อสถิติของสำนักงาน อัยการสูงสุดจะได้ไม่คลาดเคลื่อนข้อสาม การจัดทำรายงานอัยการ (บ. ๖) ให้ดูตัวอย่างการจัดทำที่ถูกต้อง ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒ ข้อสี่การกรอกสถิติสำนวนคดีพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้สำรวจข้อมูลจากสารบบ ส. ๑ พ. โดยให้กรอกข้อมูลเป็นจำนวนเรื่องและจำนวนคนลงในประเภทสำนวน ๗ ของ อ.ก. ๔๐ และไม่ต้อง กรอกสถิติลงในรายงานอัยการ (บ. ๖) บัญชี ๑ ข้อห้าในการจัดทำรายงานอัยการ (บ. ๖) ให้ผู้จัดทำใช้ ความระมัดระวังในการกรอกรายละเอียดและตรวจสอบความถูกต้องไม่ให้ผิดพลาด ข้อหก ให้สำนักงานคดี ต่าง ๆ สำนักงานอัยการภาค และสำนักงานคดีแรงงานภาค ดูแลและเร่งรัดสำนักงานภายในสังกัด ส่งรายงาน อัยการ (บ. ๖) ภายในเวลาที่กำหนด

ถัดมาหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุดที่ อส ๐๐๐๗(สท)/ว ๔๐๙ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๘ เรื่อง การรายงานบัญชีสำนวนค้างคดีแพ่งเกี่ยวกับคดีคุ้มครองผู้บริโภคของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัด ได้กล่าวถึง หนังสือสำนักงานอัยการสูงสุดที่ อส ๐๐๐๗(สท)/ว ๒๖ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๘ ที่กำหนดให้การรายงานบัญชีสำนวนค้างคดีแพ่ง (คดีคุ้มครองสิทธิฯ) ของสำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดให้ส่งแบบ รายงานบัญชีสำนวนเสร็จ บัญชีสำนวนค้างคดีแพ่ง (อ.ก. ๔๐ พ.) บัญชีแสดงการทำของพนักงานอัยการคดีแพ่ง (อ.ก. ๕๐ พ.) ไปยังอัยการพิเศษฝ่ายคดีแพ่งภาคภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไป เพื่อให้อธิบดีอัยการ สำนักงานคดีแรงงานภาค ตรวจสอบและรวบรวมส่งไปยังสำนักงานอัยการสูงสุด และยังกล่าวถึงหนังสือ สำนักงานอัยการสูงสุด ด่วนมาก ที่ อส ๐๐๐๗(ปผ)/ว ๓๕๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๘ ที่กำหนด การดำเนินคดีคุ้มครองผู้บริโภคในเขตท้องที่ของสำนักงานอัยการภาคให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของ สำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัด โดยอยู่ในความควบคุมดูแล และติดตามผลการปฏิบัติงานของอัยการพิเศษฝ่ายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายภาค และ สำนักงานอัยการภาคซึ่งการดำเนินคดีคุ้มครองผู้บริโภคในท้องที่ของสำนักงานอัยการภาค ให้ถือปฏิบัติตาม ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีแพ่งของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยให้อำนาจ และหน้าที่ของอธิบดี รองอธิบดี และอัยการพิเศษฝ่าย ตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดี แพ่งของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นอำนาจและหน้าที่ของอธิบดีอัยการภาค รองอธิบดีอัยการภาค และอัยการพิเศษฝ่ายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายภาค แล้วแต่กรณีนั้น เพื่อให้การรายงาน บัญชีสำนวนค้างคดีแพ่งเกี่ยวกับคดีคุ้มครองผู้บริโภคของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือ ทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดเป็นไปด้วยความสะดวก และรวดเร็วในการเร่งรัดติดตามประเมินผล การปฏิบัติงานจากผู้บังคับบัญชาโดยตรง จึงขอให้ยกเลิกเฉพาะวิธีการรายงานคดีแพ่งที่เกี่ยวกับคดี คุ้มครองผู้บริโภคตามหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุดที่ อส ๐๐๐๗(สท)/ว ๒๖ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๘

โดยให้อัยการจังหวัดคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจัดส่งแบบรายงานบัญชีสำนวนเสร็จ บัญชีสำนวนค้างคดีแพ่ง (อ.ก. ๔๐ พ.) บัญชีแสดงการที่ทำของพนักงานอัยการคดีแพ่ง (อ.ก. ๕๐ พ.) และรายงานอัยการ (บ. ๖) บัญชี ๑๑ ที่เกี่ยวกับคดีคุ้มครองผู้บริโภคของแต่ละเดือนไปยังอัยการพิเศษฝ่ายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายภาค ภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไป เพื่อให้อธิบดีอัยการภาค ตรวจสอบและรวบรวมส่งไปยังสำนักงานอัยการสูงสุดโดยเร็ว ทั้งนี้ ให้เริ่มส่งรายงานดังกล่าวตั้งแต่วางานของเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๘ เป็นต้นไป ส่วนการรายงานคดีแพ่งทั่วไปให้รายงานตามหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุดที่ อส ๐๐๐๗(สท)/ว ๒๖ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๘ ตามเดิม

ครั้นต่อมาหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ อส ๐๐๐๗(สท)/ว ๒๒๕ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ได้กล่าวถึง แบบรายงานคดีแพ่งและแบบรายงานอัยการ (บ. ๖) บัญชี ๑๑ ว่าได้ใช้ปฏิบัติงานมาเป็นระยะเวลานานแล้ว ทำให้ข้อมูลบางส่วนไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ และระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีแพ่งของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๖๐ สำนักงานอัยการสูงสุดจึงเห็นสมควรให้มีการปรับปรุงแก้ไขแบบรายงานคดีแพ่ง (ซึ่งประกอบด้วยบัญชีสำนวนเสร็จ บัญชีสำนวนค้างคดีแพ่ง (อ.ก. ๔๐ พ.) บัญชีชี้แจงเหตุที่สำนวนค้าง (อ.ก. ๔๐ ก.) บัญชีแสดงการที่ทำของพนักงานอัยการ คดีแพ่ง (อ.ก. ๕๐ พ.) และแบบรายงานอัยการ (บ. ๖) บัญชี ๑๑ ให้สอดคล้องเหมาะสมกับการตรวจสอบและติดตามการดำเนินคดีแพ่ง จึงให้ยกเลิกหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ อส(สผสท.)๐๐๑๘/ว ๒๙๐ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ ซึ่งก็คือหนังสือที่กำหนดแบบ บ. ๖ บัญชี ๑๑ เดิม และได้กำหนดแบบรายงานคดีแพ่งและแบบรายงานอัยการ (บ. ๖) บัญชี ๑๑ ขึ้นใหม่ พร้อมคำอธิบายวิธีการกรอกแบบรายงานดังกล่าว โดยให้สำนักงานคดีที่มีอำนาจและหน้าที่ในการดำเนินคดีแพ่งตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีแพ่งของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๖๐ จัดทำแบบรายงานคดีแพ่งเป็นรายเดือนให้อธิบดีอัยการตรวจสอบและรวบรวมรายงานให้สำนักงานอัยการสูงสุดทราบโดยเร็ว ส่วนแบบรายงานอัยการ (บ. ๖) บัญชี ๑๑ บัญชีความแพ่งที่พนักงานอัยการว่าต่างแก้ต่าง ให้ส่งแบบไปพร้อมกับเล่มรายงานอัยการ (บ. ๖) โดยใช้แบบรายงานคดีแพ่งและแบบรายงานอัยการ (บ. ๖) บัญชี ๑๑ ใหม่รายงานข้อมูลประจำเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๓ เป็นต้นไป สำหรับสำนักงานที่ดำเนินการเกี่ยวกับการบังคับคดีให้ใช้แบบรายงานคดีแพ่งและแบบรายงานอัยการ (บ. ๖) บัญชี ๑๑ นี้ โดยอนุโลม จนกว่าจะมีแบบรายงานบังคับคดีตามที่สำนักงานอัยการสูงสุดกำหนด

ถัดมาสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ อส ๐๐๐๗(สท)/ว ๒๓๕ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๓ ได้กล่าวถึงว่า ปัจจุบันได้มีการออกกฎหมายใหม่ที่มีโทษทางอาญาที่ประกาศใช้แล้วเพิ่มมากขึ้น และได้มีการยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่มีโทษทางอาญาอื่นอีกหลายฉบับ ทำให้แบบรายงานอัยการ (บ. ๖) บัญชี ๑ บัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา บัญชี ๒ บัญชีความอาญาชั้นฟ้องศาล บัญชี ๗ บัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เว้นแต่คดีเปรียบเทียบ) และบัญชี ๘ บัญชีความอาญาไม่ปรากฏตัวผู้กระทำความผิดของสำนักงานอัยการสูงสุดที่ใช้รายงานอยู่นั้น ไม่เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของกฎหมายและคดีอาญาที่เพิ่มขึ้น สำนักงานอัยการสูงสุดจึงได้แก้ไขปรับปรุงประเภทคดีขึ้นใหม่ในแบบรายงานอัยการ (บ. ๖) บัญชี ๑ บัญชี ๒ บัญชี ๗ และบัญชี ๘ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย โดยให้เริ่มกรอกข้อมูลตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ เป็นต้นไป เมื่อพิจารณาจากหนังสือเวียนฉบับนี้ สำนักงานอัยการสูงสุดได้แก้ไขรายชื่อประเภทคดี จำนวน ๑๐ ประเภทคดี และเพิ่มประเภทคดีใหม่อีก ๙ ประเภทคดี อาทิ ประเภทคดี ๓/๑ ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย มาตรา ๑๓๕/๑ - ๑๓๕/๔ ประเภทคดี ๑๖/๑ ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ มาตรา ๒๖๙/๑ - ๒๖๙/๗ ประเภทคดี ๑๖/๒ ความผิดเกี่ยวกับหนังสือเดินทาง มาตรา ๒๖๙/๘ - ๒๖๙/๑๕ ประเภทคดี ๔๐/๑ ความผิดเกี่ยวกับศพ มาตรา ๓๖๖/๑ - ๓๖๖/๔ ประเภทคดี ๖๔

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ประเภทคดี ๖๕ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ประเภทคดี ๖๖ พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับรื้อดณะเมษสุรหรือของเมอ อย่างอื่น) ประเภทคดี ๖๗ พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ผู้ขับชี้เสพยาเสพติดให้โทษและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิต และประสาท) ประเภทคดี ๖๘ ความผิดอื่น ๆ ทำให้ประเภทคดีของเดิมที่มี ๖๓ ประเภท เพิ่มเป็น ๖๘ ประเภท

ต่อมาสำนักงานอัยการสูงสุดประสงค้ให้มีการจัดเก็บข้อมูลสถิติการยุติการดำเนินคดีอาญาเพื่อ นำไปใช้พัฒนาองค์กร และอำนวยความสะดวกทางอาญาได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงออกหนังสือเวียนที่ อส ๐๐๐๘(สท)/ว ๔๒๘ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ปรับปรุงแบบรายงานอัยการ (บ. ๖) บัญชี ๑ บัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา บัญชี ๒ บัญชีความอาญาขึ้นฟ้องศาล บัญชี ๔ บัญชีความ อาญาอุทธรณ์ บัญชี ๕ บัญชีความอาญาฎีกา บัญชี ๗ บัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เว้นแต่ คดีเปรียบเทียบ) และบัญชี ๙ บัญชีความอาญาที่พนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้องแต่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีความเห็นแย้ง ดังนี้ ประการแรก ยกเลิกหมายเหตุยุติการดำเนินคดีด้านล่างของแบบ รายงานอัยการ (บ. ๖) บัญชี ๑ และบัญชี ๗ โดยได้เพิ่มช่อง “ยุติการดำเนินคดี” ในแบบรายงานอัยการ (บ. ๖) บัญชี ๑ บัญชี ๒ บัญชี ๔ บัญชี ๕ บัญชี ๗ และบัญชี ๙ เพื่อจัดเก็บข้อมูลสถิติการยุติการดำเนินคดีของแต่ละ บัญชี ประการที่สอง แก้ไขชื่อบัญชี ๙ จากเดิมคือ “บัญชีความอาญาที่พนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้องแต่ผู้บัญชาการ ตำรวจแห่งชาติหรือผู้ว่าราชการจังหวัดมีความเห็นแย้ง” เป็น “บัญชีความอาญาที่พนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้องแต่ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้บัญชาการ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้อื่นที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายมี ความเห็นแย้ง” ประการที่สาม ให้เริ่มกรอกข้อมูลในช่อง “ยุติการดำเนินคดี” ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๔

ครั้นต่อมา เนื่องจากกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษได้มีการเปลี่ยนแปลงโดยมี การตราพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๔ และพระราชบัญญัติวิธีพิจารณา คดี ยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔ ประกอบกับสำนักงานอัยการสูงสุดต้องนำส่งผลการดำเนินคดีอาญาฐาน พอกเงิน ไปยังสำนักงานป้องกันและปราบปรามการพอกเงิน จึงมีความจำเป็นต้องแก้ไขปรับปรุงแบบรายงาน อัยการ (บ. ๖) โดยสำนักงานอัยการสูงสุดได้ออกหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ อส ๐๐๐๗(สท)/ว ๔๗๗ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๔ แก้ไขปรับปรุงประเภทคดีบางประเภทและเพิ่มเติมประเภทคดีขึ้นใหม่ในแบบ รายงานอัยการ (บ. ๖) บัญชี ๑, ๒, ๗, ๘ โดยให้เริ่มกรอกข้อมูลประเภทคดีที่ได้ปรับปรุงในสารบบคดีตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๕ และให้จัดทำรายงานอัยการ (บ. ๖) ตามแบบใหม่ตั้งแต่รายงานประจำเดือนมกราคม ๒๕๖๕ เป็นต้นไป โดยสามารถดาวน์โหลดแบบรายงานอัยการ (บ. ๖) ได้ที่เว็บไซต์ของสำนักงานอัยการพิเศษ ฝ่ายสารสนเทศ สำนักงานวิชาการ ในการปรับปรุงประเภทคดีแบบรายงานอัยการ (บ. ๖) บัญชี ๑, ๒, ๗, ๘ แบ่งออกเป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มที่ ๑ ประเภทคดีที่มีการแก้ไขรายชื่อประเภทคดี เนื่องจากชื่อของกฎหมายหรือ มาตราของกฎหมายนั้น ๆ มีการยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติม ได้แก่ ประเภทคดีที่ ๕๖ “พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ” แก้ไขเป็น “ประมวลกฎหมายยาเสพติด (ยาเสพติดให้โทษ)” ประเภทคดีที่ ๕๗ “พระราชบัญญัติวัตถุออกฤทธิ์ ต่อจิตและประสาท” แก้ไขเป็น “ประมวลกฎหมายยาเสพติด (วัตถุออกฤทธิ์)” ประเภทคดีที่ ๖๘ “ความผิดอื่น ๆ ” แก้ไขเป็น “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการพอกเงิน” ซึ่งเป็นกฎหมายใหม่ที่มีการเพิ่มเติมเข้าไปแทนที่ “ความผิดอื่น ๆ” ในประเภทคดีที่ ๖๘ กลุ่มที่ ๒ ประเภทคดีที่มีการเพิ่มเติมขึ้นใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับ การเปลี่ยนแปลงของกฎหมาย ได้แก่ ประเภทคดีที่ ๕๗/๑ “ประมวลกฎหมายยาเสพติด (สารระเหย)” ประเภทคดี ที่ ๖๙ “ความผิดอื่น ๆ” เป็นประเภทคดีที่เพิ่มเติมที่กำหนดขึ้นแทนที่ประเภทคดีที่ ๖๘ เดิม เพื่อประโยชน์ ในการกรอกข้อมูลสถิติคดีความผิดที่ไม่อยู่ในประเภทคดีที่ ๑ - ๖๘

ประการสุดท้าย ผู้เขียนขอกล่าวถึงคำบางคำที่พนักงานอัยการหรือเจ้าหน้าที่ธุรการมักจะเขียน ผิดเป็นประจำ คำเหล่านั้นเป็นคำที่ใช้เรียกขานแบบพิมพ์ที่เป็นไปปลิว เช่น คำว่า อ.ก. ๑, อ.ก. ๔, อ.ก. ๑๓, อ.ก. ๑๔,

อ.ก. ๔๐, อ.ก. ๔๐ ก. ฯลฯ หลังคำว่า อ.ก. ต้องเว้นวรรคหนึ่งเคาะแล้วตามด้วยตัวเลขเช่นเดียวกับแบบพิมพ์ที่เป็น
สารบบ ส. ๑, ส. ๒, ส. ๓, ส. ๔, ส. ๕ ก. ฯลฯ หรือแบบพิมพ์ที่เป็นบัญชี เช่น บ. ๒, บ. ๖, บ. ๗ เป็นต้น ทั้งนี้
ลักษณะการเขียนดังกล่าวดูได้จากหนังสือประมวลระเบียบข้อบังคับและหลักปฏิบัติราชการของกรมอัยการเล่ม ๑
พ.ศ. ๒๕๐๓ และเล่ม ๒ พ.ศ. ๒๕๑๗ ซึ่งเหมือนกับการเขียนชื่อของพระราชบัญญัติหรือระเบียบต่าง ๆ ที่มีคำว่า
พ.ศ. อยู่ท้ายชื่อ หลัง พ.ศ. จะเว้นหนึ่งเคาะแล้วตามด้วยตัวเลข แต่มีหนังสือเวียนบางฉบับรวมถึงคู่มือของ
บางสำนักงานเขียนผิด เช่น เขียนคำว่า อ.ก. แล้วตามด้วยตัวเลขโดยไม่เว้นวรรคหรือบางครั้งคำว่า อ.ก. ก็เขียนเป็น
อก. แล้วตามด้วยตัวเลขที่เขียนติดกัน หากเขียนผิดกันจนเคยชิน ต่อไปคงไม่รู้ว่าที่ถูกต้องเขียนอย่างไร ผู้เขียนจึง
ขอฝากเรื่องนี้ไว้กับคนรุ่นหลังด้วย

.....
(ปรับปรุง ๑๗/ธ.ค./๒๕๖๕)